

(ก้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๔๙๕ (สมัยที่ ๓)
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม

ชุดที่ ๑
พุทธศักราช ๒๔๙๕

ชื่อนัก	ข้อความที่	หมายเหตุ
		๕๓-๕๔๖๕ ๕๓-๕๔๖๕

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๔๙๕ (สมัยที่ ๖) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๕.๕๕ นาฬิกา

เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ขุนทองอุทธิศึกษากร รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การประชุมสำหรับวันนี้ได้มีสมาชิก
ทั้งสองประเภทมารวม ๑๕๓ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว จึงขอเปิดการประชุม
ระเบียบวาระการประชุมสำหรับวันนี้ ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
วันนี้ไม่มี

๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ (วิสามัญ ๒)

ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกหักทิ้งหรือขอแก้ไขประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นอะไร
หรือขอแก้ไขประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับรองรายงานการประชุมครั้งนี้แล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓. กระทั่งตาม กระทั่งตามทวนอันคับ ๑. ของนายอารีย์

ตันติเวชกุล ตามเรื่อง การเดินทางไปต่างประเทศของรัฐมนตรี ฯ กระทรวงอุตสาหกรรม
ตามกระทรวงอุตสาหกรรม

(นายอารีย์ ตันติเวชกุล ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายอารีย์ ตันติเวชกุล ไม่ได้อยู่ใน
ที่ประชุม จึงเป็นอันระงับไป

กระทั่งตามอันคับ ๒. ของนายผืน บุญจิต เรื่อง หอประชุมของมหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์ ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายณัน บุญจิต (คุณราชธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามคุณรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

๑. หอประชุมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ก่อสร้างอยู่ในขณะนี้ จะเสร็จสิ้น
ได้ และค่าก่อสร้างทั้งหมดเป็นจำนวนเงินเท่าใด

๒. การก่อสร้างนี้ได้มีการประมูล และประกวดแบบหรือไม่ หากว่ามีผลการรับขึ้น
ใช้ในการก่อสร้างหอประชุมนี้ เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าเป็นความจริงได้ดำเนินการ สอบจวน
การประกวดใด ขอทราบ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการ
ได้กระทู้ของท่านสมาชิกผู้ใด ก็ขอร้องว่าดังต่อไปนี้

๑. เรื่องการก่อสร้างหอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ^{ได้}ประมาณได้รับสมาชิก ^{แล้ว}
เสร็จภายในปี ๒๕๕๕ ค่าก่อสร้างเป็นเงินทั้งหมด ๓๘,๕๖๕,๓๘๕ บาท แยกออกได้ดังนี้
ค่าสร้างตัวตึกเป็นเงิน ๒๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ค่าตกแต่งภายในเป็นเงิน ๑๑,๖๖๐,๕๘๕ บาท
บริเวณและบริเวณอาคารเป็นเงิน ๘๘๔,๘๓๐ บาท

๒. การก่อสร้างแต่เริ่มแรกไม่มีการประมูล เพราะขณะนั้นมีแบบร่างยังไม่มีแบบราย
ชนิดโครงสร้างต่าง ๆ ของอาคารประกอบทั้ง - ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมจากแบบเดิมให้มีห้อง
ที่เล็กเพิ่มขึ้นอีกด้วย การก่อสร้างอยู่ในลักษณะเร่งด่วน ฉะนั้นกรมโยธาเทศบาลจึงได้รับ
แบบให้ออกแบบละเอียดต่าง ๆ และดำเนินการก่อสร้างจึงประมูลไม่ได้ จึงได้ทำการ
จ้างเสียเองโดยคำนวณออกแบบไปหลวงและก่อสร้างไปหลวงเป็นลำดับไป หากไม่ทำเช่นนั้น
จะเสียเวลาให้ออกแบบเสร็จอีก จึงจะให้ทำการประมูลได้ การที่ไม่มีการประกวด
เพราะกรมโยธาเทศบาลมีนายช่างคำนวณการออกแบบอยู่พร้อมแล้ว ขณะนี้กรมโยธาเทศบาล
การก่อสร้างหอประชุมสำเร็จ เป็นรูปร่างเท่าที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ การทำแบบรายละเอียด

๑. เสรีจ้แล้วจะได้นำเสนอบริษัทขอขออนุมัติวงเงินก่อสร้าง กับขออนุมัติประกาศราคาจ้างเหมา
 ส่วนที่เหลื้ต่อไปยังกำลังอยู่ในระหว่างพิจารณา ที่ตามเรื่องกรณีรับขึ้นนั้น ไม่มี
 นายณัฏฐ์ (อุบลราชธานี) : การที่รัฐบาลได้ก่อสร้างหอประชุมนี้ กระผมก็
 ควบคุม เพราะว่ามีนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนหลายหมื่น แต่ตัวยังมีข้อข้องใจอยู่
 ว่าจะรู้กันว่า เมื่อถึงประมาณย้อนหลังไป ปรากฏว่าไม่มีรายการ ของการก่อสร้าง
 ประชุมนี้เลย อยากจะขอเรียนถามว่าเงินจำนวนตั้ง ๓๐ - ๕๐ ล้านบาท เป็นเงินยอก
 ภูเก็ตหนึ่ง และอีกประการหนึ่งอยากจะขอเรียนซักถามว่า เงินจำนวนหนึ่งซึ่งมหาวิทยาลัย
 ได้จัดให้มีการชกมวยในโปรแกรมว่า คิกโกล์กันตร์ เมื่อ ๓ ปีที่แล้วได้เงินสุทธิทั้งหมดเท่าใด
 ตามทบในการก่อสร้างหอประชุมนี้ ซักข้อ ๒. ว่า การที่ไม่มีการประกวดประมูลนี้
 เพราะว่าการก่อสร้างไปกลางออกแบบไปกลาง เพราะฉะนั้นอยากจะย้ำถึงความมั่นใจ
 เป็นเป็นอย่างนี้ตามหลักวิชาก่อสร้างเราไม่ได้คำนวณเราไม่ได้คิดราคา ฉะนั้นราคาจะแพง
 เท่าเท่าที่กำหนดไว้หรือประการใด

และอีกประการหนึ่ง ซักว่า ในชั้นแรกนั้นกรมศิลปากรเป็นคนออกแบบไว้หรือไม่
 ออกแบบยังไม่เสร็จรัฐบาลจึงโยนไปให้กรมโยธาเทศบาลเป็นคนจัดการอย่างนี้เป็นความ
 ริงหรือไม่ ถ้าเป็นจริงมีเหตุผลประการใด ทั้ง ๆ ที่กรมศิลปากรกำลังออกแบบอยู่แล้วก็
 งบประมาณยังไม่เสร็จนั้นโยนไปให้กรมโยธาเทศบาลได้จัดการดำเนินการก่อสร้าง และอีก
 ประการหนึ่งการก่อสร้างของกรมโยธาเทศบาลนั้นมีการให้ผู้รับเหมาย่อยได้รับช่วงเป็นตอน ๆ
 หรือไม่ หรือดำเนินการก่อสร้างวิธีไหน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอตอบข้อซัก
 ของท่านสมาชิกว่าขณะนี้ แบบแปลนในการก่อสร้างนี้กรมโยธาเทศบาลได้ทำมาแต่เริ่มแรก
 นี้ก็เกี่ยวกับกรมศิลปากร และก็ได้มีการมอบหมายให้พิจารณาในเรื่องนี้ประกอบไปด้วย

กฎหมายแพ่ง ร.ศ. ๗๖๔๔ (วิสามนิต ๒)

เล็ก - เป็ช น. ๑/๔

โดยถือสิทธิกรมโยธาเทศบาลเป็นประธาน เพราะฉะนั้นแบบจึงทำที่กรมโยธาเทศบาล ส่วน
 เงินที่ใช้นั้นใช้เงิน ก.ศ.ส. และได้รับเงินจ่ายเป็นงวด ๆ ส่วนเงินเรื่องเกี่ยวกับการ
 ศึกษหรือแข่งขันกันนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบเรื่องมาแต่เดิม เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถจะตอบ
 ภาระเหตุถามของท่านได้ เพราะฉะนั้นการก่อสร้างหอประชุมนี้จึงเป็นการจำเป็นที่ราคาต้องทำ
 ในเมื่อแบบแปลนส่วนหนึ่งเสร็จแล้วก็จึงทำประกอบกันไป คงได้ตอบภาระเหตุถามของท่านสมาชิก
 ไปแล้ว

นายฉิม บุญธิต (อุบลราชธานี) : เมื่อได้ฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรีถึงยอดเงินที่
 ใช้มาจ่ายในการก่อสร้างหอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองว่า มาจาก
 ยอดเงิน ก.ศ.ส. ยิ่งทำให้กระแฉงใหญ่ เพราะว่าการก่อสร้างนี้สิ้นเงินจำนวนถึง
 ๓๖ - ๔๐ ล้าน น่าที่สภาจะได้มีโอกาสได้ควบคุมจำนวนเงิน ได้ควบคุมถึงวิธีการก่อสร้าง
 ที่ทำระเบียบของ ก.ศ.ส. นั้น ท่านประธาน ฯ ก็อาจจะทราบได้ว่า เป็นเงินที่กระทรวง
 เป็นที่อนุมัติให้ดำเนินการจ่ายเงิน โดยสภาไม่ได้มีโอกาสได้แต่งตั้งใครเห็นแต่ประการใด

กระผมรู้สึกว่าการดำเนินงานหรือการจ่ายเงิน ก.ศ.ส. นี้สภาได้ร้องถามกันนักหนาว่าเรา
 ไม่มีโครงการ เราไม่มีวิธีการ เป็นการจ่ายเงินตามอารมณ์ ท่านประธานในที่เคารพ กระผม
 อยากจะซักว่าการจ่ายเงิน ก.ศ.ส. ตั้งแต่เริ่มแรก การก่อสร้างหอประชุมจนถึงวันนี้จ่าย
 เงินไปแล้วเท่าไร และอีกประการหนึ่งอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ ใ้ระวังถึงสภาพของบ้านนอก อำเภอ และตำบล เคียงนี้ไม่มีที่เรียน
 ได้ยกขึ้นชวศครู เด็กชายปัญญา เด็กหญิงเรณู ไม่มีที่เรียนแล้ว อาศัยอยู่ตามศาลาวัด ท่านเอา
 เงิน ก.ศ.ส. นี้มาก่อสร้างในสิ่งซึ่งใหญ่โตสิ้นเงินจำนวน ๓๐ - ๔๐ ล้าน ทั้ง ๆ ที่กระผม
 เห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยในวิธีการเอาเงิน ก.ศ.ส. มาจ่ายในการก่อสร้างหอประชุมนี้
 นี้ที่จะต้องขออนุมัติงบประมาณเป็นรายปีโดยขอยุติกันเป็นปี ๆ เพื่อสภานี้จะได้มีโอกาสได้
 ควบคุม เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนซักว่าตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงขณะนี้จ่ายเงิน ก.ศ.ส. ไปแล้ว
 เป็นจำนวนเงินเท่าไร

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เงิน ก.ศ.ส.
 นี้เป็นเงินที่ประชาชนได้อุทิศและยอมเสียสละตามวิธีต่าง ๆ ซึ่งเราได้ขอความช่วยเหลือตลอด
 มาในเวลานี้ เพราะฉะนั้นสถานอันนี้เป็นสถานศึกษาอันหนึ่งซึ่ง—เป็นหอประชุมของมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ซึ่งได้ร้องถามมานานแล้ว เราก็ไม่รู้ว่าจะให้มีหอประชุม และหอประชุมนี้ถ้า
 จะสร้างทั้งที่ที่ใช้ได้ประโยชน์อะไรหลายอย่าง เพราะฉะนั้นจึงทำให้เป็นหอประชุมที่กว้าง
 วางพอให้บรรจุนักศึกษาพอเพียง ซึ่งท่านเองท่านก็ทราบอยู่แล้วว่ามีจำนวนนักศึกษามาก
 น้อยเพียงใด และอาจจะมีใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้จัดสร้างขึ้นมา
 เพราะฉะนั้นเงิน ก.ศ.ส. นี้ไม่ใช่ในงบประมาณแผ่นดิน เป็นเงินที่ประชาชนผู้เสียสละ
 ได้ให้ เมื่อรัฐบาลแลเห็นเป็นการสมควรจะสร้างหอประชุมจึงได้จัดการสร้างขึ้นมา ที่
 ท่านร้องที่ว่าไม่มีโรงเรียนที่จะเรียนก็เป็นอยู่เสมอที่ท่าน เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างนั้น
 อย่างเดียวอย่างนี้เรื่อยไม่ได้ เราก็ต้องเฉลี่ย ที่ไหนมีความจำเป็นก่อนหลัง เราก็กระทำ

กันไป เพราะฉะนั้นก็เพื่อประโยชน์อันนี้ ท่านจะบอกว่าให้มันทั่วไปทุกแห่งเราจะเอาเงินที่ใหม่
มาสร้างมาทำ เพราะฉะนั้นก็ทำเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นก่อนหลัง เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่ต้องวิตก
อะไร เงิน ก.ศ.ส. นี้ก็คงจะได้ทำประโยชน์ต่อไปในเมื่อได้รับเงินเพิ่มเติมมาอีก

นายชั้น บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านเลยไม่ค่อยซ้อซักของกระผมเลย ว่า ตั้งแต่
เริ่มก่อสร้างหอประชุมนี้ จ่ายเงิน ก.ศ.ส. ไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด เริ่มแรกตั้งแต่เริ่มก่อ
สร้าง เริ่มออกแบบ จนกระทั่งถึงวันนี้จ่ายเงิน ก.ศ.ส. ไปแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด นี้ข้อ
หนึ่ง และอีกข้อหนึ่ง กระผมยังข้องใจอยู่ว่าเงินที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการ เมืองหามา
ได้ในคราวแข่งขันประกวดที่เราเรียกว่าศึกโลก^{กิมด}ที่มัสยิด ปราสาทหินพิมาย, มาชกในคราวนั้น
ก็ปรากฏว่าประชาชนไปอุดหนุนเพื่อเห็นแก่ความจำเป็นในการก่อสร้างหอประชุมรวมทั้งเมตต
ยอกเงินไ้สุทธิทั้งหมดเท่าใด และก็ได้มาสมทบในการก่อสร้างหอประชุมหรือไม่ เพราะกระผม
ได้ทั้งข่าวแว่ว ๆ ว่าเงินจำนวนนั้นมันไม่ได้มาสมเจตนาการมดีของผู้ที่อุทิศหรือของผู้ไปอุดหนุน
ในการประกวดในคราวนั้น เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านไปสอบสวนหรือว่าจะตอบได้ในขณะนี้ว่า
จะเป็นจำนวนเงินเท่าใด เพื่อจะได้ไขข้อสงสัยใจว่าการกระทำในคราวนั้นมีความสุจริตแค่ไหน
และอีกประการหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีย่อมกระแหม่นนั้นก็เงินส่วนหนึ่ง เงิน ก.ศ.ส. เป็นเงิน
ส่วนหนึ่งซึ่งประชาชนอุทิศให้เพื่อมาดำเนินการในการศึกษาของชาติ และความจำเป็นในการ
ก่อสร้างหอประชุมก็มี และกระผมอยากจะขอภัยต่อท่านประชาชนว่าความจำเป็นในการ
ก่อสร้างหอประชุมกับความจำเป็นของชนบทเดียวกันหลังคารั่ว เด็กไม่มีที่เรียน ไปอาศัยอยู่ตาม
ศาลาวัด ในขณะที่เดียวกันเราอนุมัติเงินจำนวน ๓๐ - ๕๐ ล้านบาทมาสร้างหอประชุม กระผมได้
ทราบเรียบร้อยแล้ว กระผมเห็นด้วยในการสร้างหอประชุมนี้ แต่ว่าควรจะอนุมัติเงินงบประมาณ
ให้มี ๆ เพื่อสถานที่เราจะได้ควบคุม ท่านรัฐมนตรีอาจจะได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกผู้
ปฏิบัติในรัฐสภาว่า เงิน ก.ศ.ส. นั้น เราไม่มีโอกาสได้ควบคุม เป็นมรดกของคณะรัฐมนตรี
แล้วก่อสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่ง.....

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๕๕ (ว. ๒)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ

นายถน บุดิสิต (อุบลราชธานี) : ครับ กระผมขอชักตั้งนี้ ชักหนึ่ง เงินหนึ่งพัน
ธกขยครวณนั้นมียอดจำนวนเท่าใด ข้อสอง ขอชักว่าตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงบัดนี้จ่ายเงิน
ณ.ศ.ส. ไปแล้วเท่าใด

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เงินชกขย
นี้รับว่าจะไปสอบสวนดูว่าเขามีเท่าไร ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบเหมือนกัน เพราะไม่ทราบ
ว่าท่านจะถามว่ามีเงินอะไรอยู่บ้าง ส่วนเงินในการก่อสร้างไปเท่าไร ข้าพเจ้าก็ไม่ได้
รู้ตัวเลขแน่นอน เพราะไม่ได้จดเอาไว้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านอยากจะทราบก็ขอให้ไปพบ จะได้
ชี้แจงให้ท่านทราบ โดยมากข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนความเดิมของเรื่องโรงเรียนประชาบาล
เสียหน่อย นับตั้งแต่เมื่อก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองมานั้น เราได้ใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๔ และที่โรงเรียนก็ไม่มีพอ ซึ่งท่านยอมรับอยู่แล้ว ต่อมาเมื่อสมัยได้มีการ
เปลี่ยนแปลงการปกครองปี ๒๔๗๕ ในขณะนั้นรัฐบาลมีความเห็นว่าควรจะต้องเร่งรีบให้ได้มี
การศึกษาประชาบาลโดยรีบด่วนที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงให้โอกาสว่าจะมีหลังคาปูอะไรก็ได้
ความ จะอยู่บนศาลาวัดก็ได้ อยู่ที่ไหนก็ได้ แต่ขอให้ได้มีครูและให้เด็กได้มาเรียนกันก็แล้วกัน
ความเดิมเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราเร่งรัดในเรื่องการศึกษาทุก ครั้นต่อ ๆ มารัฐบาล
ก็ดูว่าอยู่ตลอดเวลา ทำไมจึงปล่อยให้หลังคาตากแดดบ้าง รั่วบ้าง แล้วก็ไม่ทำเป็นอาคาร
ถาวร เรื่องนี้ท่านจะแลเห็นว่าทางรัฐบาล ได้ทำอยู่ตลอดเวลา ท่านสมาชิกผู้เกียรติเป็นผู้ทำ
จนประมาณอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราได้พยายามทุกสิ่งทุกอย่างที่ให้ไปเป็นไปตามนี้ นี้ข้าพเจ้าได้
เคยชี้แจงต่อบรรดาท่านสมาชิกอยู่เสมอว่า แรกเขาเกิดเป็นอย่างไรก็ช่างเถอะให้มันได้เรียนก็
แล้วกัน ให้มันได้เรียนมาเรียนได้ อย่างนี้ถึงอาคารเป็นเรื่องสำคัญ มาบัดนี้เรื่องมันเป็นอย่างนั้น
จึงว่าเราควรมีสถานที่ให้มัน เป็นเรื่องที่เรากระทำต่อ ๆ กันมาเป็นลำดับ เพราะฉะนั้น
เรื่องก็อยากจะชี้แจงความเดิมอย่างนี้ด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระตุ้มตามธรรมเนียมอันดี ของ
สายทิว วิทยานนท์ เรื่อง การอภิปรายในท้องสนามหลวง ตามท่านนายกรัฐมนตรี ณ บัดนี้
สภา นายกรัฐมนตรี ไปราชการ ณ ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นจึงขอเลื่อนการตอบวันนี้ไป
กระตุ้มธรรมเนียม ๒ ของนายชาติ ไหวติ เรื่อง ข้าราชการที่รับราชการในท้องที่
ที่จัดการ ตามกระทรวงการคลัง คุณชาติา เจ็ญ

นายชาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้ง กระตุ้มรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
การคลัง ดังต่อไปนี้

๑. ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่กั้นการที่จะต้อง เสียต่อโรคภัยไข้เจ็บ
พ.ศ. ๒๔๔๕ และพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่กั้นการที่จะต้อง เสียต่อโรคภัยไข้เจ็บ (ฉบับที่
๒) พ.ศ. ๒๔๔๖ ได้กำหนดรายชื่อท้องที่กั้นการที่จะต้อง เสียต่อโรคภัยไข้เจ็บ เป็นจำนวน
หลายตำบล หลายอำเภอ จึงขอทราบ ว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรจึง ได้ตราพระราชกฤษฎีกา
เรื่องนี้ขึ้น

๒. ขอทราบ ว่า ข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมที่รับราชการ อยู่ในท้องที่กั้นการ
ตามพระราชกฤษฎีกาเรื่องนี้ รัฐบาล ได้พิจารณาช่วยเหลือค่ายาและค่าข่าวสาร หรือเงินพิเศษ
อย่างไรหรือไม่

พลเอก เภา เพียรเลิศ บริรักษ์สุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
กระทรวงการคลังขอตอบว่า การที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่กั้นการที่ต้อง เสียต่อ
โรคภัยไข้เจ็บ พ.ศ. ๒๔๔๕ และพระราชกฤษฎีกาอย่างเดียวกันฉบับที่สอง พ.ศ. ๒๔๔๖ นั้น
เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าแห่งบ้านนาญ มาตรา ๑๒ (๒) ซึ่งมีความว่า

ข้าราชการผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บจนทุพพลภาพตั้งกล่าวไปมาตรา ๑๓ เพราะเหตุ

๑. ต้อง ไปปฏิบัติราชการ เป็นครั้งคราวนอกตำบล

พยานรายตัว ๓/๕๔ (ว. ๒)

อุทธรณ์ ๒/๕

๒. ต้องปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารซึ่งต้องเสี่ยงภัยไข้เจ็บซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา"

เพราะฉะนั้นพระราชกฤษฎีกาทั้งสองฉบับจึงออกไปเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกำหนดจำนวนตามที่เขาเจ้าใดกล่าว

ตอบข้อสอง ฉะนั้นข้าราชการในท้องที่กันดารตามพระราชกฤษฎีกานี้ก็ได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าแห่งจำนวน มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๑ (ค)

นายชาติ ไหวคี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอทราบเรียนหลักตั้งต่อไปนี้ คือข้าราชการที่รับราชการในท้องที่กันดารนี้ รัฐบาลเคยมีนโยบายช่วยเหลือเรื่องค่าข้าวสารและค่าค่าข้าวสารเดือนละ ๑๒๐ ค่ายา ๔๐ บาท รวมเป็นเดือนละ ๒๐๐ บาท ต่อมาสมัยรัฐบาลนี้ได้ประกาศยกเลิกเสียทั้ง ๆ ที่เขาทำมาค้าแล้ว เหตุนี้ทำไมทางรัฐบาลนี้จึงไม่มียุทธศาสตร์ช่วยเหลือ คือไม่ แต่จะไม่อ้างพระราชบัญญัติว่าแห่งจำนวนว่าช่วยเหลือเมื่อเกิดเจ็บป่วยนั้นเห็นว่าไม่มีประโยชน์ นโยบายอันนี้คืออยู่แล้วทำไมจึงไม่ตั้งเป็นนโยบายช่วยเหลือในระหว่างที่ชีวิตอยู่ เมฆขอซักถามก่อน

พลเอก เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ผู้ตั้งตามตามเขาเจ้าว่า ออกทำไม เขาเจ้าก็ออกว่าปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าแห่งจำนวน มาตรา ๔๒ ที่เขาเจ้าได้อ้างแล้ว ส่วนเงินที่ท่านพูดบอกว่าเงินช่วยเหลืออะไรท้องที่กันดารนั้นไปเรื่องหนึ่ง นี้เรื่องเสี่ยงภัยไข้เจ็บเมื่อได้เจ็บป่วยลงไป หุพผลภาพหรือต้องเสียชีวิตไป ได้ปฏิบัติได้สิทธิความกฎหมายว่าแห่งจำนวนตามที่เขาเจ้าได้อ้าง

นายชาติ ไหวคี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักเป็นครั้งที่สอง ดังนี้ คือข้าราชการที่ส่งไปรับราชการในท้องที่กันดารนี้เท่ากับเป็นการทำโทษ เพราะเขาได้รับความลำบากในยามไข้เจ็บ ในเรื่องกันดารต่าง ๆ ถึงแม้ว่าทางท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้จะเป็นไปตามกฎหมายว่าแห่งจำนวน แต่เขาเจ้าไม่แย้ง คือรัฐบาลได้เคยช่วยเหลือ

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๕๕ (ว. ๒)

อุดม ฐมู ๒/๖

๑. เคยตั้งงบประมาณให้แล้ว ว่าข้าราชการที่รับราชการในท้องที่กันดาร ให้ค่าชวสาร
 เดือนละ ๑๒๐ บาท ค่ายาเดือนละ ๕๐ บาท ช่วยเหลือ เกี่ยวกับเมื่อไปช่วยเหลือความเป็น
 ๒. ระหว่างท้องที่กันดาร กับราชการในท้องที่ไม่กันดาร ก็ทำให้ข้าราชการน้อยใจได้ เหตุ
 ๓. เมื่อรัฐบาลต้องการจะให้ข้าราชการในท้องที่กันดาร ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ได้รับความเป็น
 ๔. ธรรมเหมือนกับข้าราชการที่รับราชการในท้องที่ไม่กันดารแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้รัฐบาลช่วย
 ๕. หนักกว่า ค่าชวสารต่อไปจะได้อหรือไม่

มติที่ประชุม ก.ต/๒๔๔๘ (วีสามัญ ๒)

สุทนต์ - จ่างกั ก.๓/๒

ภาคักษัโต ๑๐ จังหวัด และมีแม่ฮ่องสอนเท่านั้นที่ควรจะได้รับความช่วยเหลือในท้องถิ่น
ส่วนนี้

นายวุฒิ ไหวดี (สุรินทร์) : ขอประธานกรุณาท่านประธาน ฯ คือขอกรุณา
สักหน่อยหนึ่ง คือเมื่อท่านไม่ได้สั่งยกเลิกแล้วที่ทางรัฐบาลจะกรุณาให้รู้พื้นเรื่องขึ้นเพื่อ
การทำการในท้องถิ่นก็ควรได้รับความเป็นธรรมในเรื่องนี้ คือให้ไกลๆ คำข่าวสารจะได้
ไม่ ผมได้ข่าวแล้วส่วนนี้ ท่านรัฐมนตรีผู้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเงินคน
ทุกใจทุกสไน ๆ ก็ควรให้เสมอหน้ากันจะได้หรือไม่ เท่านั้นครับ

พลเอก เภา เพ็ญเลิศ บริษัทผู้ทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
เจ้าซึ่งรับรองไม่ได้ ต้องปรึกษากับคณะรัฐมนตรีก่อน.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระตุ้มตามธรรมเนียม ชั้นที่ ๑.

ร้อยโท พันธุ์ ณถกลาง ตามเรื่อง รถไฟ ตามกระทรวงคมนาคม เจริญคุณด้วย ๗

ร้อยโท พันธุ์ ณถกลาง (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้มตามธรรมเนียมว่าการ

กระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นนโยบายจะกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อกิจการหรือไม่
จะกู้จากที่ใด เป็นเงินเท่าใด และได้เตรียมการวางโครงการที่จะใช้เงินจำนวนนี้ปรับปรุง
ประการใด เท่าใด

๒. การที่การรถไฟแห่งประเทศไทยขึ้นค่าโดยสารแก่ผู้โดยสารเมื่อ ๑๕ กุมภาพันธ์
อาทิตย์หลักเกณฑ์ใด และมีความจำเป็นอย่างไร.

พลโท ไสว ไสวแสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวง
คมนาคมขอรับ
เงินจากต่างประเทศเพื่อใช้สำหรับ
ปรับปรุงประกอบราง โทรคมนาคม รถจักรดีเซล รถโดยสาร รถสินค้าและอื่นในอันที่จะปรับปรุง
กิจการรถไฟ ในทางซึ่งเปิดการเดินรถแล้วให้มีบริการที่ปลอดภัยและเป็นการเพียงพอที่จะรับ
ความและให้ประชาชนสัมพันธ์กับความเจริญในท้องถิ่น ๆ เท่าที่ใดดำเนินการมาแล้ว ได้เจรจา
กับธนาคารโลก ซึ่งในปีนี้จะได้ ๑๒ ล้านดอลลาร์อเมริกัน ในการเจรจาเป็นอันบัง
งักทำโครงการแสดงความต้องการ เพื่อปรับปรุงกิจการแต่ละอย่าง เสนอในอนุสัญญาธนาคารโลก
เมื่อเห็นสมควรแล้วจึงจะตกลงใหญ่

ตอบข้อ ๒. การขึ้นค่าโดยสารรถไฟเมื่อ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๔๔ อาศัยหลักเกณฑ์ว่า
ค่าโดยสารที่เก็บอยู่ในอัตราชั้น ๑ กิโลเมตรละ ๒ สตางค์ คืออัตราเดิม และมีส่วนลดพิเศษ
ในทางนี้ต่ำกว่าราคาต้นทุนทำการ โดยที่ราคาต้นทุนทำการคือ ๑ บาทสามแตรหรือสาม
๓.๒ สตางค์ จึงเห็นได้ว่าเฉพาะในด้านการโดยสารรายไมล์ทางด่วนโดยสารต่ำกว่าราคา

การอนุมัติโดยมติคณะ ๑.๒ สดงค้อยู่ตลอดมา ถ้าปล่อยให้ไปในสภาพนี้ก็จะขาดรายได้ชั้น
 1 ที่โอนมาลงทุนในการขยายงานตามโครงการปรับปรุงกิจการรถไฟ ซึ่งผูกพันอยู่กับโครงการ
 2 ของธนาคารโลก

ร้อยโท พันธ์ ๗ กลาง (ปราจีนบุรี) : สำหรับกรณีที่จริงตั้งไว้นานแล้ว ก็เพิ่ง
 3 ไซ้ในระบอบนี้ที่พระราชมัตถ์ถึงประมาณมากจึงเป็นอันปรากฏ แล้วว่าได้จากธนาคารโลก
 4 ปรากฏในพระราชมัตถ์ถึงประมาณนั้น แต่สำหรับในทัศนะของผมถึงแม้ได้ทราบอย่างนั้นแล้ว
 5 ก็ยังรู้สึกว่าการรถไฟมีมันได้ไกลระยะที่จะเสื่อมโทรมที่จะใหญ่เล็กแล้ว ที่นี้ถ้าหากว่า
 6 ผมจะเป็นภาระแก่อนุกรมหลังต่อไป โดยไม่มีทางที่จะฟื้นคืนได้ เพราะเหตุว่าโดยวิธีการ
 7 ของการรถไฟทำอยู่เวลานี้ ดูซิพออัคแฉจันหมอบเข้าไปอยู่แก้มักจะสั้น โยน-ก๊วยไปอยู่
 8 โคนจะไปอยู่ข้างนอกน้อย อีกน้อยมันแจจันหนัก ๆ เข้าจะไปอยู่ถัดออกไป ๆ ในที่สุดก็
 9 แล้วก็เป็นภาระอนุกรมหลังมันก็จะรับภาระอันนี้ แท้จริงสำหรับในทัศนะของผมนั้น ผมขอ
 10 พยายามหาว่าการรถไฟจะโดยรูปร่างสิ่งต่าง ๆ ให้เจริญทัดเทียมกับที่รัฐมนตรีช่วยว่าการได้แถลง
 11 ก็ที่จะเป็นการสมควร ซึ่งก็คือถึงความสะดวกสบายต่าง ๆ ข้ามมาในแก่ประชาชน ซึ่งในกรณี
 12 ของคณะประมาณนั้นเป็นการทำถูก มันก็ไม่พอ เราจะต้องสร้างทางข้าม เราจะต้องสร้าง
 13 แล้วแต่ ละให้ ข้ามมา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ชักเถิดท่าน

ร้อยโท พันธ์ ๗ กลาง (ปราจีนบุรี) : รัชชิตร์ม นี้เป็นจุดของผมที่จะเข้ามา
 14 สมมติให้เท่าที่เป็นอยู่กิจการที่ดำเนินมาเท่าที่มันได้สลับฟังก์ชันผลพลาออกมาหลายอย่างหลายประการ
 15 การซื้อรางรถไฟ นี้ก็เจรจามาจากประเทศญี่ปุ่น เป็นรางขนาดพิเศษ เป็นรางขนาดที่มันลำ
 16 และโตทราบว่าเป็นอยู่กิจการอันนั้นในประเทศญี่ปุ่นก็ล้มเลิกแล้ว ที่นี้ปัญหาวาง
 17 กิ่งที่ขอเข้ามาไว้แล้ว เราจะหาซื้อโคที่ไหนให้ได้ขนาดเดียวกันนี้ เพราะว่ามันไม่เป็นหลัก
 18 นอกจากจะเปลี่ยนพิเศษเข้า ถ้าหากว่าเป็นสองขนาดในการรถไฟจะหาทางออกอย่างไร

ผู้แทนราษฎร ก.๓/๒๔๕๕ (วิสามัญ ๒)

สุพงษ์ - จำรงค์ ก.๓/๕

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เท่าที่พูดมานี้ยังไม่ได้อีกเลย

ร้อยโท พัดม์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : ก็นี่คือเรื่องกรับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดให้เป็นปกติตามซี

ร้อยโท พัดม์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : นี่ความเข้าใจของแหม พี่นี้สำหรับในเรื่อง

อย่างนี้มันก็เป็นการผิดพลาดอันหนึ่ง ซึ่งอยากจะขอทราบว่าในกรณีเช่นนี้รถไฟจะดำเนินการ
ต่อไป สำหรับการจัดสร้างอะไรต่างๆ มันก็เป็นไปตามอัตโนมัติ คือว่าไม่ถึงความ
เป็นก่อนหลัง ท่านผลิตสร้างแต่สถานีใหญ่ ๆ เหนืออย่างมักกะสัน อย่างบางกอกน้อยอย่างนี้
ลงขึ้นมาทั้ง ๆ ที่ไม่จำเป็นเลย การสัญจรของประชาชนมันขึ้นอยู่กับ—ที่รถไฟอย่างนี้ท่านก็ทำ
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมถึงขอทักท้วงไว้ว่า ถ้าหากว่าท่านจะมาดำเนินการตั้งที่แล้ว ๆ มา
ขอขึ้นตั้งหรือว่าท่านจะมีโครงการอย่างไร ผมก็ขอใคร่ไต่ถาม

สำหรับข้อ ๒. การขึ้นค่าโดยสาร การขึ้นค่าโดยสารท่านแถลงบอกว่า การรถไฟ
ขาดทุนตลอดมาทุก ๆ ระยะเวลาไตรมาสเลยทีเดียว แต่ว่าปรากฏการณ์เมื่อครั้งแถลงการครั้งที่
ต่อมา การรถไฟได้กำไรบอกว่าได้กำไร ๕๐ ล้านบาท ซึ่งการขึ้นราคานี้ ผมจะไม่ทักท้วงอะไร
ก็ ถ้าหากว่าเป็นทุนของนายทุน แต่เป็นการรถไฟนะมันทุนของประชาชน ท่านมาออกมาเสพสุขบน
ที่ของประชาชน เพราะฉะนั้นท่านดำเนินการควร จะให้ความสะดวกสบายแก่ประชาชนก็เป็น
อันสมควร ไม่หาควรที่จะมาคิดค่าอะไร ให้มันมากมายเกินไป เป็นการเพิ่มภาษีซึ่งราษฎรมันหนัก
อยู่แล้ว ในลักษณะการที่ขึ้นนี้เห็นว่าจำเป็น แต่ว่าในการขึ้น ท่านก็แบ่งไว้สองระยะ คือระยะแรก
มากกว่าระยะที่สอง เหนืออย่างสายตะวันออก ถ้าขนาดแปดริ้ว ท่านไม่เก็บ สายเหนือขนาดแค่
สิบห้า ท่านไม่เก็บ ไปสายใต้ขนาดเพชรบุรี ท่านก็ไม่เก็บ นอกจากนั้นจึงจะขึ้นในราคาสูงตั้งนี้
ประการนี้ไม่มีประเทศใดในโลกที่ เขาหาทำนองปิดประตูตีแมวแก่ประชาชนของตน เพราะว่า
นอกจากนี้ไปนะมันเลือกสถานีอื่นไม่ได้ มันเลือกทางสัญจรอื่น ๆ ไม่ได้ เอาละครับ ผมไม่ฟังละ

ผู้แทนราษฎร ค.๓/๒๔๔๔ (วิสามัญ ๒)

สุพงษ์ - จ่างรงค์ ค.๓/๖

สาระของนมเสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ซักอย่างไรก็ว่าไปซักรับ เป็นข้อ ๆ ไป

ดูว่าเสียเวลา

ร้อยโท พงษ์ ๗ ถกลาง (ปราจีนบุรี) : ก็นี้ซักรับ กำลังพูดว่าไม่จำเป็น ท่านทราบ
ซักรับ ไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นสำหรับในกรณีอย่างที่ท่านแถลงนี้ ท่านว่าการทำกิจการของท่าน
เป็นสัมพันธไมตรีใคร ^{ใคร} แบ่งเป็นประการหนึ่ง ประการที่สอง การซื้อเงิน ท่านก็ซื้อถูกกว่าราคา
ประมาณ ๕ เท่านี้ สำหรับเมื่อเป็นเช่นนี้ เพื่อตอบแทนแก่ประชาชน เป็นอันว่าขอรองให้เลิก
ซื้อสินค้าโดยสารนี้ให้ตกลงในอัตราเดิมจะดีหรือไม่

พลโท ไสว ไสวสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ในการที่
ทางการรถไฟซื้อรางเหล็กเป็นการผลิตพลาททางคมนาคมเห็นว่าไม่เป็นการผลิตพลาท เพราะว่า
ซื้อรางนี้ รางมันไม่มีเทคนิคอะไร นอกจากเนื้อเหล็กที่ดี และเป็นน้ำหนักที่ถ่วงการ และที่ซื้อ
ตอนนี้ก็เพราะราคาถูก โครงการที่ท่านสมาชิกคิดว่า โครงการของรถไฟผลิต กระผมก็ว่าไม่ผิด
โครงการซื้ที่หนึ่งของการรถไฟได้แก่การปรับปรุง โรงงานมักกะสันและโรงงานที่อื่น ๆ ทั้งสอง
ผู้ นี้เป็นโครงการ ซื้ที่หนึ่งเพื่อปรับปรุง โรงงานหรือเปรียบเสมือนว่าเป็นอุ้งของรถไฟทั้งหมด
พูดว่าเป็นการซ่อมรถและซ่อมรางที่ชำรุดเสียหายจากสงครามคราวที่แล้ว และเตรียมที่จะซ่อม
ที่ที่ชำรุดในโอกาสต่อไปให้ดีขึ้นในสภาพที่ให้การปรับปรุงซ่อมแซมให้ดีเสียก่อน ส่วนต่อมา
โครงการซื้ที่สอง คือโครงการ ๕ ปี ซึ่งกำลังจะดำเนินการกู้เงินอยู่ในขณะนี้ก็เป็นโครงการที่
ศ ค่อนมาความว่าต่อไปนี้ก็เกี่ยวกับการวางรถไฟ ตัวรถจักร ตัวรถดีเซล และรถโดยสาร
ใช้ในเส้นทางที่เราเปิดอยู่แล้ว นี่เป็นไปตามลำดับโครงการและตามความจำเป็นทั้งนั้น ใน
คำโดยสารที่ว่าจากทุนนั้น นึกดูเทียบกันตามมาตรฐานทั่วโลกก็คิดกันอย่างนี้ เราขาดทุนอยู่
เพราะฉะนั้นเราจึงคิดขึ้นราคาขึ้นไป การขึ้นค่าโดยสารนี้ก็เพื่อไม่ให้รถไฟได้มีรายได้นะ

ฌมา เจือจุนหรือมาปรับปรุงกิจการรถไฟให้เจริญก้าวหน้าขึ้นไป เพราะว่ากิจการรถไฟมีตั้ง
 ฌมาเป็นองค์การ ความประสงค์หรือนโยบายก็ว่าเพื่อให้เลี้ยงตัวเองได้ และได้ขยายกิจการ
 กิจการรถไฟให้เจริญก้าวหน้าขึ้นไปได้โดยไม่รบกวนงบประมาณของแผ่นดิน เพื่อจะใช้งบประมาณ
 ฌนั้นไปปรับปรุงกิจการในถานอื่น นอกจากนั้นการขึ้นค่าโดยสารครั้งนี้ ทางคมนาคมเห็นว่า
 ฌควรยุติธรรมแล้ว เพราะว่าผู้ที่โดยสารรถไฟคือผู้ไรรถไฟนี้ควรจะเป็นผู้บำรุงการรถไฟที่ตัว
 ฌเอง เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นธรรมอยู่แล้ว อีกอย่างหนึ่งการที่แบ่งระยะการเก็บค่าโดยสาร
 ฌระยะ ๆ คือมี ๓ ระยะ อันนี้ก็ เป็นธรรมดาเหมือนการซื้อข้าวของทั่ว ๆ ไป ถ้าผู้ใดระยะ
 ฌสั้นหน่อย แต่ส่วนระยะต่อไปแทนเป็นต้นว่าตั้งแต่ ๒๕๐ กิโลเมตรขึ้นไปก็ถูกลงมา หรือตั้งแต่
 ฌ ๓๐๐ กิโลเมตรขึ้นไปก็ถูกลงไปอีก ก็เปรียบเหมือนการซื้อของ ถ้าซื้อมากก็มีการแถม หรือมีการลด
 ฌให้กันนี้ เป็นอัน

บันทึกพระราชกรณียกิจ พ.ศ./๒๕๕๔ (วิสาขบูชา ๒)

โอบอ้อมเกล้า - ฉบับหน้า, พ.ศ./๓

■ สงครามเกม หวังมีให้เห็นว่าเป็นระยะใกล้ แล้วนอกจากนั้นก็ต้องทำการตัดสินใจด้านเชิงทิศทาง
 ■ ที่อยู่เป็นอันมาก แล้วจำนวนราคาก็ทำให้เป็นอย่างนี้เป็นต้น ส่วนที่จะเอาค่าไร้ออนไลน์ ก็ถ้า
 ■ สูงถึง ๕๐๐ ก็โตเมตรขึ้นไปเราเอา ๔ สดวกส์ ต้นทุนมัน ๗.๒ เราเอา ๔ สดวกส์อย่างนี้
 ■ ก็ถือว่าไม่แพงเลย เพราะฉะนั้นขอยืนยันว่าค่าโดยสารจะไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงหรือลดลงอีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชักครั้งที่ ๓ ขอให้ชักร้อยอภิปราย

ร้อยโท พัทธวิทย์ กลาง (ปราจีนบุรี) : เอละครับ ส่วนรับในข้อแรก เมื่อท่านก็ยืนยัน

■ เป็นเรื่องไม่ห่าง ๆ ที่กระผมข้องใจอยู่ ก็ไม่รู้จะไปพูดคุยกับท่านได้อย่างไร แต่สำหรับในข้อหลัง
 ■ ที่ยอมลดลงของท่านที่ท่านแถลงเมื่อสักครู่นี้หมายความว่า รัฐบาลไทยอินนี้ได้กับกับอาเซียนเพราะการ
 ■ ตามติดกันหนึ่ง ก็ว่าสำหรับในเรื่องนี้เรื่องรถไฟเป็นสัมปทานสำหรับระยะยาว แต่ส่วน
 ■ การผู้มีอาชีพต่าง ๆ กันนั้น ก็สามารถที่จะเลือกอาชีพซึ่งเขาเสียภาษีอากรทุก ๆ อย่างมา
 ■ ครอบครองอะไร ท่านทำไมไปคิดแย่งเขา ทำไมไม่เอาทุนของท่านไปแย่งเขา เอาทุนของท่าน
 ■ ทุนของประชาชนไปแย่งประชาชน นี้อย่างไรกัน ท่านก็บอกว่า ๗.๒ เพราะฉะนั้นมันก็ได้
 ■ สูง ๔ เป็นอันว่าน้อย ถ้ามารวมกันเข้าแล้ว กระผมเองก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นจำนวนเล็ก
 ■ ท่านนะอยู่ในคณะรัฐบาลอาจจะรวยก็ได้ อาจจะเห็นว่าเป็นเล็กน้อย แต่กระผมเห็นว่ามันมาก
 ■ กระผมประชาชนทั่ว ๆ ไป อย่างนี้กระผมก็ขอเรียนถามอีกเป็นครั้งสุดท้ายว่า ในกรณีนี้ถ้าหาก
 ■ คล้องกับความรู้สึกนึกคิดของท่านแล้ว มันก็ชัดเจนกันอยู่อย่างนี้ ก็ท่านจะผลักดันให้ผู้สามารถ
 ■ ได้ไหมละนี้

พลโท ไสว ไสวแสนยากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : เรื่องค่าโดยสารนี้

■ รัฐบาลแล้วตั้งแต่ขั้นต้นว่า เป็นการยุติธรรมอยู่แล้วที่เราเก็บให้ประชาชนที่ใช้รถไฟนั้นเอง
 ■ สูงกว่ารถไฟ ทั้งนี้เพื่อจะให้ได้กำไรบ้าง และไปชดเชยหรือไปบำรุงกิจการรถไฟในต่างถิ่น
 ■ ที่ทางงบประมาณของแผ่นดิน ส่วนว่าจะให้เลิกกิจการหรือเปลี่ยนมีคณะ ชุดแล้วแต่รัฐบาล

■ แทนราษฎร ค.ร./๒๔๔๕ (วิสามันท์ ๒)

โคมเวลา - จันทนา. ค.๔/๕

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พลเอก ฯ คุณพิชัย ฯ

ร้อยโท พิชัย ๗ กลาง (ปราจีนบุรี) : ที่ครั้งที่ ๔ บางรัก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓ ครั้งแล้ว

-ร้อยโท พิชัย ๗ กลาง (ปราจีนบุรี) : ฝ่ายสนับสนุนครั้งที่ ๔ ได้ ๓๓ ต่อมาครั้งที่ ๕

■ หรือไม้ออกอียาเอา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่อไปกรมตำรวจสันติคดี ๕ ๓๓ นาย

■ ศักดิ์ นิสสัยสุข เรื่องการบูรณะค่ายบางระจัน ตามกระทรวงวัฒนธรรม

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

■ กรม กังทอไปนี้

ความที่ข้าพเจ้าได้เสนอขอให้ตั้งบูรณะค่ายบางระจันไปเมื่อปี ๒๔๕๕ ฯ พล ฯ นายก-

■ รมตรีก็เห็นชอบและสั่งให้ดำเนินการ ตั้งกรมการบูรณะอย่างสุจริตบ้าง และเข้าในเร็วเร็ว

■ และให้ทันปี ๒๕๐๐ ทางหน้านี้ จึงมอบให้อธิบดีกรมศิลปากร เป็นผู้ดำเนินการ เรื่องนี้ประชาชน

■ มีโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวอำเภอบางระจันมีความยินดีเป็นอย่างมาก คอยดูผลงานตั้งนั้นมา

■ ๒๕๐๐ แล้ว แต่ยังไม่มีการเริ่มงานจริงจึงอย่างใดเลย แล้วเวลาที่ใกล้ปี ๒๕๐๐ เหลืออีกปีเศษ

■ นี้ จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลนี้ยังคงยกย่องเทิดทูนวีรชน ผู้เสียสละชีวิตและเลือดเนื้อเพื่อ

■ ประเทศชาติอยู่หรือไม่ ถ้ายกย่องและเทิดทูนผู้สร้างเกียรติประวัติไว้ให้แก่ชาติเช่นนี้ รัฐบาล

■ บางระจันหรือไม้ออกอียาเอา และจะเริ่มได้เมื่อไร

พลโท หลวงสวัสดิศิริยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวงวัฒนธรรม-

■ ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกกังทอไปนี้ รัฐบาลยังคงยกย่องเทิดทูนวีรชนผู้เสียสละชีวิตและ

■ เลือดเนื้อเพื่อประเทศชาติอยู่ ส่วนค่ายบางระจันนั้นก็ได้ดำเนินการบูรณะต่อไป และได้เริ่มลง

■ ทุนไปบ้างแล้ว โดยกรมโยธาเทศบาลได้ดำเนินการสร้างทางให้ไปงมประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๗

เงิน ๔ แสนบาท และกรมการศาสนาได้อนุมัติเงินจำนวน ๒ หมื่นบาทให้ทางจังหวัดสิงห์บุรี
ดำเนินการบูรณะวัดค่ายบางระจันแล้ว

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : การบูรณะค่ายบางระจันนี้ กระผมรู้สึกว่าจะทาง
ขาดไปคือจะเร่งร้อน คือว่าอย่างถนนทาง ๑๒ กิโลเมตรที่ท่านรัฐมนตรีว่าให้ไป ๔ แสนนั้น
จริง ๔ แสนนั้นทำไปอำเภอบางระจัน ไม่ใช่ทำมาทางค่ายบางระจัน ทางไปค่ายบางระจันนี้
จาก ๓ ปีไปก็ ๑ กิโลเมตรเท่านั้นเอง แล้วก็ทางทั้งหมด ๑๒ กิโลเมตร อันนี้ ๓ ปีแล้วทำไมได้เพียง
ไม่กี่กิโลเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าคนที่เข้าเจ้า เสนอขอให้บูรณะค่ายบางระจันนั้น
กว่าทางประเทศมหาทักษิณว่า การบูรณะค่ายบางระจันนี้จะทำให้เกิดการคล้าย ๆ กันว่า
เกิดการไม่สนิทสนมกันระหว่างประเทศไทยกับประเทศมหา เป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่ กระผมขอเรียน
ขอสำหรับเหตุการณ์การบูรณะทุกวันนี้ คือให้อธิบดีกรมศิลปากรเป็นเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรม-
การก็ออกไปยังสิ่งที่จะบูรณะ กระผมขอเรียนให้ทราบถึงสภาพของค่ายบางระจันเสียก่อนว่า
มันเป็นเช่นไรเวลานี้ ค่ายบางระจันเวลานี้อยู่ในป่า แล้วถนนก็ไม่มี แม้แต่พระบาทสมเด็จพระ-
ผู้พี่ที่เสด็จไปคราวนี้ก็สมพระทัย เรื่องค่ายบางระจัน ยังถามว่า ทางไกลไหม ก็บอกว่าทาง
ก็หาไรหรอก แต่ว่าไปไม่ได้เพราะไม่มีถนน ความจริงประชาชนทั่ว ๆ ไปเรื่องคุณสมบัติ
รวมทั้งของค่ายบางระจันนั้น นอกจากภาพยนตร์ที่มีเพลงว่าวงก็มีใคร ก็มีทุกสิ่งทุกอย่าง
ก็เรียนทั่วประเทศชั้นประถมปีที่ ๔ ก็ไปแล้วเรียนถึงชีวิตประวัติของค่ายบางระจันแล้วทั้งนั้น
ประชาชนทั่ว ๆ ไปก็เข้าใจว่า ค่ายบางระจันเวลานี้คงมีอะไร ๆ น่าดูเช่นอื่น ๆ เขา แต่
จริงไม่มีอะไร ถนน กรมพยายามติดต่อกับหลายครั้งหลายหนเหลือเกิน เจ้าหน้าที่ทางกรมเขา
ก็รู้ว่าค่ายบางระจันของครูสำคัญ ทุก ๆ จังหวัดและทุก ๆ สายเขาบอกว่า ของเขาสำคัญ
มันก็กระผมก็พยายามชี้แจงไม่รู้จะทำอย่างไร ซึ่งความจริงคราวนี้กระผมก็ได้ทำโน่นสายนี้อย่าง
ตามเรียกร้องไปยังกรมกองต่าง ๆ เขาก็บอกว่า ขอให้ถนนเสร็จเสียก่อน ถ้าถนนเสร็จแล้ว

แบบร่างทูล ก.ศ./๒๔๔๘ (วิสาขบูชา ๒)

โคมเจลา - ฉันทนา. ก.๔/๖

415

■ เงินให้ แต่ปรากฏว่าเวลานี้กรมทางหลวงแผ่นดิน ทราบข่าวว่ามีเงินเพียง ๑๕ ล้าน

■ ของ ขอโทษ ทางหลวงจังหวัดนั้นมีเงินทั่วประเทศ ๑๕ ล้าน ค่ารักษาถนนก็หมดแล้ว

■ ระเบียบทางที่จะหมุนไปทางค่ายทหาร ะจันไม่มีทาง ท่านประธาน ฯ เพราะฉะนั้นกรมฯ

■ กี่ ๑, ที่เหตุล่าช้าไปเช่นนี้ เพราะหม่าทักท้วงมาอย่างหนึ่งใช้ใหม่

อีกประการหนึ่ง การดำเนินการนี้ อาจจะทำให้คำเป็นถาวรอย่างการบูรณะสุโขทัย
 การบูรณะที่เกี่ยวข้อ อย่างกระทรวงศึกษาธิการในค้ำนโรงเรียน กรมศาสนาในค้ำนวัด
 กรมศิลปากรในค้ำนอนุสาวรีย์ต่าง ๆ เหล่านี้ ทางกระทรวงวัฒนธรรมจะตั้งกรรมการอย่างนี้
 คำเป็นถาวรโดยด่วนจะได้อีก กรมมรดก ๒ ข้อก่อน.

พลโท หลวงสวัสดิ์ศรีบุญชู รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวง
 วัฒนธรรมขอตอบข้อข้อ ๑ ของท่านสมาชิกว่า ทางพม่าไม่เคยประท้วงเรื่องนี้มาเลย และทาง
 กระทรวงวัฒนธรรมก็ไม่เคยได้รับทราบเรื่องนี้แม้แต่บัดนี้

ขอตอบข้อข้อ ๒ ของท่านสมาชิกว่า ความจริงการบูรณะค่ายบางระจันนี้ กระทรวง
 วัฒนธรรมก็ได้เคยเสนอฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเมื่อครั้ง เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
 ขอให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นตั้ง เช่นสุโขทัยแล้วเหมือนกัน แต่ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า
 ให้กรมศิลปากรเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการเรื่องนี้โดยตรง โดยเฉพาะคือว่า เมื่อว่าเป็นต้องขอ
 งบประมาณและร่วมงานจากกระทรวงมหาดไทย ก็ให้เชิญเจ้าหน้าที่หรือผู้แทนของกระทรวง
 มหาดไทยมาร่วมกันปรึกษาหารือจะเป็นทางที่เหมาะสมดีกว่า เพราะฉะนั้นทางกระทรวงวัฒนธรรม
 ได้เข้าไปในลักษณะนี้ ความจริงการบูรณะค่ายบางระจันเท่าที่ทางกระทรวงได้พิจารณาไปแล้วนั้น
 ปรากฏว่ามีความสำคัญอยู่เหมือนกันว่า ก่อนอื่นต้องสร้างทางเสียก่อน เพราะไม่มีทางตามที่ท่าน
 ผู้มีเกียรติก็เสนอให้ทราบแล้วว่ายังไม่ดี ทางค่ายบางระจันอยู่โน้นๆ เพราะฉะนั้นความสำคัญ
 ทางการก็ต้องสร้างทางเสียก่อน ทั้งนี้ในการสร้างทางก็กระทรวงวัฒนธรรมได้พยายามติดต่อทาง
 ๒โยธาเทศบาลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เฉพาะการนี้โดยตรง ทางกรมโยธาเทศบาลก็ได้พยายามตั้ง
 งบประมาณให้ แต่ก็ได้รับมาตามกำลังเงินของงบประมาณเท่าที่มีอยู่ คือในปี ๒๕๕๓ ได้มา ๔ แสน
 ๒๕๕๔ ได้มา ๕ แสน ในปี ๒๕๕๕ เท่าที่ติดต่อกับกรมโยธาเทศบาลแล้ว ปรากฏว่าก็จะขอ
 งบประมาณให้อีกเหมือนกัน แต่จะได้อีกเท่าไรนั้นแล้วแต่สภาพ.

มีความจะเสียละกัน เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีจะนำเรื่องนี้ขึ้นเสนอ ครม. เพื่อให้ดำเนินการ
ที่จะได้หรือไม่ กระผมขอเรียนถามอย่างนี้

พลโท หลวงสวัสดิศรัภุท รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : กระทรวง
ธรรมท รมขอรับข้อเสนองานสมาชิกผู้เจ้าของกระทู้ไว้พิจารณา.

นายเพ็ชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : กระผมขอเสนอพระคุณที่ท่านรัฐมนตรีจะรับ
พิจารณา กระผมขออีกนิดหนึ่งว่า ทุกอย่างในส่วนที่เจริญ มีอนุสาวรีย์แล้ว อย่างอนุสาวรีย์
ดารอาสาที่มีอยู่ที่พระนคร แม้คณะที่ปากจนแท้ ๆ นี่ ๆ หน ๆ รัฐมนตรีก็ยังให้เงินแก่สมาคมอาสา
หลายสงครามนี้ • แสม อนุสาวรีย์ปราบบองบางเขนก็มี อนุสาวรีย์สุริโยทัยก็มี สุรนารีก็มี ที่
อื่น ๆ เขามีกังนัสนะครับ แต่เสียดายที่ค่าบบางระจันมันอยู่ในป่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีรับไปพิจารณาแล้ว

นายเพ็ชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : แล้วก็เหลือเวลาอีกเพียง ๒ ปี สำหรับ
สมมติทางนั้นผมว่าไม่มีทางสำเร็จได้นั่น ถ้าไม่เป็นภารกิจพิเศษอย่างท่านรัฐมนตรีเสนอไปขอ
ไปยังกรมโยธา ๆ ก็ไม่มีทางสำเร็จ เพราะว่าท่าน รัฐมนตรี ความเกรงใจของกรมโยธา
การจะน้อย ก็หน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็อยู่ที่นี้ อีกประการหนึ่งเรื่องนี้
กระผมใคร่จะเรียนให้ทราบว่า คินแดนค่าบบางระจันนั้นอยู่ติดต่อกัน ๓ จังหวัด พวกเสือฝ่ายเสือดำ
จอมเขตรหรือเสืออะไรต่าง ๆ อยู่ในคินแดนเหล่านี้ทั้งนั้น
/ เสือดำ ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีรับไปพิจารณาแล้ว ต่อไปนี้

ก็มี อะไรก็อาจจะเสนอไปยังกระทรวงที่สังกัดเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ร่วมพิจารณาค้นคว้าได้ เสนอ
อีก

นายเพ็ชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : กระผมใคร่เรียนให้ทราบไว้ว่า กระผมขอ
เสนอตั้งนิคมสร้างตนเองรวม ๓ จังหวัด สิงห์บุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง ซึ่งเป็นเขตแดนของโจร
บ้านเหล่านี้ ถ้าหากว่าค่าบบางระจันพร้อมทั้งคินแดน ๓ จังหวัดเหล่านี้เป็นนิคมสร้างตนเอง

พ.ร.บ. ๓/๕๕ (วิสามัญ ๒)

เล็ก - เย็น ๓.๕/๕

■ **ถาม** ถนนหนทางก็มีการทำมาหากินของราษฎรจะดีขึ้น โจรผู้ร้ายไม่ต้องไปตั้งกองปราบ
 ■ **ตอบ** ไปเสียกำลังมากมายกระผมว่า แต่เวลานี้กรมประชาสงเคราะห์เขาก็จะให้มากกว่า
 ■ **ถาม** ๓๕๕๕ แล้วทุก ๆ รัฐมนตรีจะได้นิยามสร้างตนเองที่ตำบลบางระจันพร้อมทั้ง ๓ จังหวัด
 ■ **ตอบ** ในเขตติดต่อ ๓ จังหวัด ซึ่งเป็นการยากต่อการปราบปราม ถ้าหากว่าเป็นนิคมสร้างตนเองแล้ว
 ■ **ถาม** การจะสงบและโจรผู้ร้ายจะหมดไปทุก ๆ รัฐมนตรีจะกรุณาติดต่อไปยังกระทรวงมหาดไทย
 ■ **ตอบ** ให้ไต่ถามในปี ๒๕๕๕ นี้จะได้อหรือไม่ กระผมขอถาม

พลโท หลวงสวัสดิ์ศรีบุญทด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม : การประชุม

■ **ถาม** ในเรื่องการบูรณะค่ายบางระจันเท่าที่ไต่ถามเป็นการมาแล้วนั้น ทางกรมศิลปากรก็ได้เชิญ
 ■ **ตอบ** หน้าที่ บูรณะกระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาาร่วมด้วยเหมือนกัน เมื่อท่านสมาชิกได้เสนอ
 ■ **ถาม** ใหม่นี้ ทางกระทรวงวัฒนธรรมรับจะไปพิจารณา เรื่องการแต่งตั้งกรรมการอยู่แล้ว เพราะจะได้
 ■ **ตอบ** รับเรื่องนี้ไปพิจารณาร่วมด้วยเหมือนกัน และก็ได้เชิญท่านสมาชิกผู้เจ้าของกระทู้ที่มีความ
 ■ **ถาม** ในเรื่องนี้ไปร่วมการปรึกษาหารือด้วย.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมกเวลาสำหรับกระทู้แล้ว

■ **ถาม** ไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าเงินงานขององค์การสหประชาชาติ
 ■ **ตอบ** กระทรวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการ
 ■ **ถาม** ปรึกษาต่างประเทศพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

๕๖๐ / ๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้า เนื้องานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ที่ส่งมาทวง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้า เนื้องานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการฯ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการค้า เนื้องานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและสั่งให้คณะกรรมการพิจารณาทางประเทศพิจารณา ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์
๒. นายจวน กุศลสวัสดิชัย
๓. นายฉันท จันทภูมิ
๔. ทศตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประสิทธิ์
๕. นายนาถ เงินทาบ
๖. นายประพัฒน์ วรรณะสาร
๗. พันตรี รัชช บันนารัฐ
๘. พระราชธรรมนิเทศ
๙. นายสุวิชัย พันธุเสวงษ์

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ และนายประพัฒน์ วรรณะสาร เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบบังคมทูลเพื่อท่านจักได้นำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ขอแสดงความนับถืออย่างถึง

ลงชื่อ นายธรรมนิเทศ

(พระราชธรรมนิเทศ)
ประธานกรรมการ

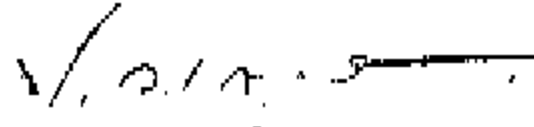
มจรด จันทร์
แก้ว ทาน

พิจารณาถูกต้อง
๒๕๕๕

บันทึกการประสูติของพระมหากษัตริย์
 คณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณาพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยการรักษาเงินงานขององค์การสหประชาชาติ
 และทบวงการข้าวยุติ คณะแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย
 พ.ศ. ๒๔๙๙

การที่ตีพิมพ์อนุสัญญาแทนระบอบรัฐไทยซึ่งได้รับสัตยาบันแห่งรัฐ
 พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาเงินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการข้าวยุติ
 ใน คณะแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ)
 ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณา บันทึกไว้ด้วย
 แล้ว จึงขอเสนอของก ารพิจารณาถึงต่อไป

๑. คณะกรรมการไทยเลือก พระราชกร มณีนเทศ เป็นประธาน
 กรรมการ และ นายประสิทธิ์ วรชนะสาร เป็น เลขานุการ กรรมการ
 ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ นายวิสูตร อรรถบุคลิก
 ๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ๔. ปราบกฏของ การพิจารณาถึงต่อไป
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไว้พิจารณาแก้ไข
ค่าปรวรก	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๓	ไว้พิจารณาแก้ไข
มาตรา ๔	"
มาตรา ๕	"
มาตรา ๖	"
๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 พร้อมกับบันทึกไว้ด้วยแล้ว.

 (นายประสิทธิ์ วรชนะสาร)
 เลขานุการ.

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ
และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๕...

.....
.....
.....

.....
โดยที่เห็นว่าการสมควรอ่านข้อความดังกล่าวในองค์การสหประชาชาติ และทบวงการ
ชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ และด้วยเหตุผลแห่งอื่นที่เห็นสมควรไว้โดยนิตินัยว่าควร
จะความแก่กันของสหประชาชาติ ฉบับวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และฉบับที่
ฉบับวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงาน
ขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย"
พ.ศ. ๒๕๕...

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อประเทศไทยมีผลการดำเนินงานและการให้บริการโดยบุคคลที่มีความมุ่งประสงค์
สหประชาชาติไทยให้ยึดถือองค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสห
ประชาชาติที่ควรสนใจในพระราชบัญญัติฯ ออกกฎหมายในพระราชบัญญัตินี้ว่าเป็นนิติบุคคล
และให้ถือว่ามิใช่มีฐานะในประเทศไทย

มาตรา ๔ สถานที่ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ และบรรดาสารของสหประชาชาติ และ
ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติที่หมายถึงในมาตรา ๑ นี้ ให้ได้รับความคุ้มครอง
ภาคการเก็บ การเรียกเก็บ การริบ การเวนคืนและการขมวดในรูปอื่นใด

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทย
ปฏิบัติหน้าที่ หรือในต่างประเทศ ภารกิจ เกี่ยวกับองค์การ สหประชาชาติและทบวงการ
สันติภาพ ในบุคคลต่อไปที่ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในประเทศไทยยกเว้นแต่เกี่ยวกับ
บุคคลในครอบครัวในฐานะที่เทียบเท่า คือ

- (๑) คู่สมรสของรัฐซึ่งเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ
- (๒) พนักงานขององค์การ สหประชาชาติและทบวงการชำนาญพิเศษซึ่งเข้าไม่ถึง

มาตรา ๓ และผู้ซึ่งเข้าขาดปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การ สหประชาชาติและทบวงการชำนาญพิเศษซึ่งเข้าไม่ถึง

- (๓) คู่สมรสของรัฐซึ่งเป็นสมาชิกของทบวงการชำนาญพิเศษและพนักงานของ

ทบวงการชำนาญพิเศษซึ่งเข้าไม่ถึง ซึ่งได้รับสิทธิการร่วมการปกครองในประเทศไทย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตาม
ความนี้โดย

.....
.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้านั่งประจำที่
(คณะกรรมการเข้านั่งประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรจะแสดง เจริญ

นายสุวิจิต วัฒนไพโรจน์ กรรมการ : คณะกรรมการจัดการขอเสนอญัตติที่ประชุม

■ ความในมาตรา ๑ คำว่า "ไทย" ออก เพื่อให้เป็นไปตามแบบ กับแก้ไขแล้วโดยความว่า มาตรา

๑๖๖ มาตรา ๑๖๖ นี้เรียกว่า "ไทย" คำว่า "ไทย" ของข้อออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขวไปพิจารณาในวาระที่สอง เริ่มลงมติใน ๗/๗

■ มาตรา

(เนื่องจากเลขาธิการและรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีภาระ จึง โอนข้อให้

■ มีประสิทธิ์ ศรีสุชาติ หัวหน้ากองการประชุม ทำการแทน)

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่าง พร. มาตรา ๑๖๖ นี้ว่าด้วยการศึกษาเป็น

■ ขององค์การสหประชาชาติและทบวง การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมในทวีปเอเชีย พ.ศ.

■ ๒๕๐๖ ซึ่งร่างพร. มาตรา ๑๖๖ นี้ไม่มีบทแก้ไข คำว่า "ไทย" ไม่มีบทแก้ไข มาตรา ๑๖๖ มีบทแก้ไข

■ มาตรา ๒ มีบทแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีบทแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีบทแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นที่ทราบเสร็จการพิจารณาในวาระที่สอง

■ ซึ่งร่างพร. มาตรา ๑๖๖ นี้แล้ว ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม ถ้าขอยุติ เห็นว่าร่างพร. มาตรา ๑๖๖ นี้

■ ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม

มีสมาชิกขออภิปรายโดยพร้อมเพรียง (ใจ ส. ๒๕๐๖)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่ประสงค์

■ ไม่ประสงค์อภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าร่าง พร. มาตรา ๑๖๖ นี้ลงมติในวาระ

■ ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม ขวไปขอปรึกษาในวาระที่สาม

๑. รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ สำหรับร่างพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวกับ ทางรัฐบาล
 ๒. ผู้เสนอขอถอนไปก่อน คือขงนางนี้ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาพบังคับของพระราช
 ๓. มาจักร และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ซึ่งได้เสนอร่างมาเข้าระเบียบวาระ
 ๔. นั้น อยู่ในระเบียบวาระที่ ๕ และที่ ๗ นั้น คณะรัฐมนตรีได้ระงับการเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง
 สองฉบับนี้ไปปรับปรุงใหม่ ฉะนั้นจึงได้เสนอมาเพื่อที่ประชุมได้พิจารณาว่าควรให้ถอนไปหรือไม่

นายเชียม ไชยทัศน์ (ตลก) : ข้าพเจ้าเองก็ไม่ว่างของในการที่รัฐบาลจะถอน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาใหม่ แต่ว่าใครจะเริ่มถามว่าด้วยเหตุผลอันใดจึงได้ขอถอนไป
 ไม่มีเหตุ

กระทรวงมหาดไทย และที่ร่างพร.พระราชบัญญัติสถาปนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ถึงมีความเห็นว่าเป็นว่า
 ควรได้รับร่างพร.พระราชบัญญัติสถาปนาวิทยาลัยซึ่งรัฐบาลเสนอเข้ามาในระเบียบวาระแล้วรัฐบาล
 ยังคงตราพร.พระราชบัญญัติอีกอย่างหนึ่งคือพร.พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงมหาดไทย เพื่อ
 คณะให้สถาปนาวิทยาลัยนี้ฐานะเป็นทบวงการเมือง เพราะฉะนั้นถ้าจะเห็นว่าอย่างไรจะรับวันนี้
 ข้าราชการโยชน์ มีท่านประธานสภาเสนอเข้ามาทั้งหมดก็ พร.พระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงมหาดไทย...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียง ๆ มีความประสงค์จะขอไปให้พิมพ์

■ ล้มหรือไม่ อย่างไร

นายแต้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ตอนให้เหตุผลก็รับ แต่ต้องให้เหตุผลก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไว้ตอนที่ให้เหตุผลหลักการของร่างพร.

■ จุดนี้เสียก่อน

นายแต้ว นรปติ (ขอนแก่น) : มีได้ แต่ว่ารัฐบาลควรต้องไปทั้งหมด เขาก็ไม่รับ

เพราะว่ารัฐบาลยังจะต้องเสนอปรับปรุงกระทรวงมหาดไทย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียง ๆ นี้ก็รับ คือร่างพร.พระราชบัญญัติฉบับ

มากกว่าสภาได้รับหลักการและได้พิจารณาไปแล้วว่าไม่ขัดกับการที่จะเสนอร่างพร.พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้—แต่ประการใด เพราะว่าถ้ามีสภาจะเสนอฉบับนี้พร.พระราช

■ อาจจะมีเข้ามาอีกทั้งที่ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขอพิมพ์ไปตั้งแล้ว และก็นับ

■ เรื่องภายหลังเท่านั้น ซึ่งที่ร่างพร.พระราชบัญญัติต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งเข้ามาขอพิมพ์ในร่างจาก

■ คณะนั้นอาจจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ท่านยังข้องใจประการใด ก็ดูเหตุผลที่ให้เสนอหลักการแล้ว

■ ก็อัน ขอเชิญรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ให้มีสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่คณะรัฐมนตรีให้มีสภามหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อพิจารณาให้มาตรฐานการศึกษา ตลอดจนการจัดวางหลักสูตร การจัดตั้งคณะหรือแผนกวิชา และการแต่งตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน และอยู่ในระดับเดียวกับมาตรฐานของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ จึงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ
จำนวนศ. พ/ท.

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติ
สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕...

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้บัญชาการมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยศิลปากร และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง กับกรรมการอื่นอีกสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ในกรณีที่มีกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น และอธิการบดีของมหาวิทยาลัยนั้น เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้น

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิาร่างตำแหน่งมีกำหนดสี่ปี เว้นแต่ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรับสมาชิกออกจากตำแหน่งทั้งหมด

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนี้ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกก็ได้

มาตรา ๖ นอกจากการออกจากตำแหน่งตามวาระตามความในมาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องจำคุก โดยคำพิพากษาโทษจำคุก
- (๔) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ออกจากตำแหน่ง

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖ นี้ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการเข้าแทน กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการประชุมของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติในกรณีที่ประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานทำหน้าที่แทน ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมนี้

มาตรา ๘ ให้มีเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติคนหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ และควบคุมราชการอันเป็นงานธุรการของสภาฯ บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดและรับผิดชอบในราชการของสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๙ สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติอาจตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่ของสภาฯ แล้วทำรายงานเสนอในที่ประชุมของสภาฯ

มาตรา ๑๐ สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดและตั้งงบประมาณประจำปีของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จากงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) อนุมัติการจัดตั้งและการเลิกล้มคณะหรือแผนกวิชา
- (๓) อนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- (๔) พิจารณาหลักเกณฑ์การแต่งตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ
อาจารย์
- (๕) ดำเนินการเพื่อให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานในระดับอัน

มาตรา ๑๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดย
ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุม

มาตรา ๑๒ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง
จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๓ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ
กรรมการคนหนึ่งบ่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนน
เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธี
ดำเนินงาน และกิจการอื่น ๆ

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติและอนุกรรมการ ของสภาอาจเชิญ
บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบายให้ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการในเมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการ
ออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

.....

.....

สำนักนายกรัฐมนตรี/

แผนกระเบียบวาระ
จำแนงศ์ พ/ท.

494

พลเอก มังกร พรหมโยคี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ . รัฐบาลขอเสนอร่าง
กฎกระทรวงกำหนดมหาวิทยาลัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งมีหลักการว่า

หลักการ ให้มีสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

เหตุผล โดยที่สมควรให้มีสภามหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อพิจารณาให้มาตรฐานการศึกษา

กิจกรรมจัดวางหลักสูตร การจัดตั้งคณะหรือแผนกวิชา และการแต่งตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์

และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน และอยู่ในระดับเดียวกัน

มาตรฐานของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ จึงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาขึ้นหลักการ เพื่อให้ได้มาซึ่งพระราชบัญญัติต่อไป

จ.๑๐ น.

นายเบษ รัตนประสิทธิ์ (เจียงใหม่) : พูดถึงเรื่องสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติเป็นความ
 ติที่รัฐบาลอยากส่งเสริมการศึกษาในชั้นมหาวิทยาลัยนั่นก็คืออยู่ แต่ว่าเขาไม่เห็นด้วยที่ว่า
 สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติที่มีขึ้นนี้ ถ้าดูตามมาตรา ๑๐ คือหมายความว่า กิจกรรมที่สภานี้ได้กระทำ
 หนึ่งอยู่ในมาตรา ๑๐ แห่งเดียว นอกจากนั้นมากด้วยพิธีการทั้งนั้น คือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิหรือ
 อะไรต่าง ๆ นานา ๆ มาตรา ๑๐ มีกำหนดทั้งงบประมาณ อุดมศึกษา จัดตั้งและถาวร เลิกล้มคณะ
 หรือแผนกวิชา อุดมศึกษาหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ศึกษารวมหลักสูตร การแต่งตั้งศาสตราจารย์ วงการ
 ศึกษาให้ไม่มากรฐาณระกัมีถูกต้อง ที่นี้ก่อนอื่นจากการเสนอให้สภานี้ขึ้นได้รับทราบไว้ด้วยว่า
 มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเรา เป็นของรัฐบาลทั้งสิ้น จะมีผู้ถือกรรมสิทธิ์นี้ถึงรัฐบาลเข้า
 ไปแล้ว ต่างกันกับต่างประเทศ เพราะเหตุว่าในต่างประเทศนั้นมหาวิทยาลัยของเขามีเป็น
 หนึ่งเอกชนอยู่บ้าง ที่นี้ถ้าพูดถึงถึงแต่ละมหาวิทยาลัยก็มีพระราชบัญญัติตั้งขึ้น และแต่ละมหา
 วิทยาลัยก็มีสภามหาวิทยาลัย ในสภามหาวิทยาลัยของแต่ละมหาวิทยาลัยนั้น ได้กำหนดกิจการแล้ว
 หนึ่ง ซึ่งได้กำหนดไว้ไปแล้ว แต่ว่าจะจัดตั้งหลักสูตรก็ให้ จะจัดตั้งคณะหรือไม่จะจัดตั้งอะไร
 หนึ่งขอแยกออกจนการขอตั้งงบประมาณหรืออะไรต่าง ๆ แต่ละคณะพิจารณาแล้ว ถึงเสนอเข้า
 สภามหาวิทยาลัย นี้เสนอขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นการที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งชาติตาม
 พระราชบัญญัตินี้ไม่มีอะไรที่จะดีขึ้น ความจริงการศึกษาของชาตินั้น ถ้าหากว่าจะเป็นการส่งเสริม
 ได้ดีขึ้นแล้ว ไม่ใช่ว่าการจะจัดตั้งสภาขึ้นมาประกอบด้วยส่วนมากก็เป็นนักการเมืองจะทำให้การ
 หนึ่งการศึกษาขึ้นนั้นหาได้ไม่ ความเป็นจริงหวังใจในการที่จะส่งเสริมการศึกษาให้ดีขึ้นนั้น อยู่ตัวบการ
 หนึ่งถึงน้ำใจของอาจารย์หรือผู้บริหาร หรือผู้สอน ในเรื่องเหล่านี้ก็ไปศึกษาในเรื่องกฎ ก.พ.
 หนึ่งเพราะฉะนั้นแม้ที่ทุกสภานี้จะตั้งขึ้นบอกว่าจะมีการแต่งตั้งอาจารย์ ศาสตราจารย์หรืออะไรต่าง ๆ
 หนึ่งเมื่อข้าราชการเหล่านี้ยังอยู่ในข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีกฎ ก.พ.บังคับอยู่แล้ว มันก็หวังที่
 หนึ่งมาจากนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารูปการอย่างนี้ ถ้าเทียบกับต่างประเทศแล้ว ที่ต่าง
 หนึ่งประเทศเพราะเหตุว่าเขามีมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นของเอกชน และทางรัฐบาลเขามีบอกไว้ในข้อ

ชอ์ เอคยูเกชัน (Board of Educational) เนชันนัล เอคยูเกชัน (National Education) คือหมายความกลาย ๆ กับสภาการศึกษาของชาติ ความหมายการศึกษาของชาติทุกชั้นทุกชั้น ไม่ใช้มีความหมายแต่การศึกษาหาวิทยาลัยอย่างเดียว เพราะฉะนั้นในเรื่องที่จะส่งเสริมการศึกษาให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่รัฐบาลจะพิจารณาทั้งเป็นสภาการศึกษาแห่งชาติ การจะบำรุงส่งเสริมให้ส่งเสริมนำใจอาจารย์ ยักติหรือศาสตราจารย์ดี หมายความว่า เนิไปโดยเรียกว่าจำใจ คือเขาไม่คอยหวังอะไรมากนัก เพราะเหตุว่าในหลักการของเรา ซึ่งข้าพเจ้าเคยได้อธิบายในเรื่องอื่น ๆ มาบ้างแล้ว ว่าเป็นเราไม่ได้แยกพวกพวกวิโรเครติค (Bureaucratic) กับพวกเทคนิค (Technic) ทุกคนมีหวังจะเป็นอธิบดีตำแหน่งเดียว เพราะฉะนั้นคนที่ไปเป็นอาจารย์ ยักติที่มีหวังอะไรที่จะดีขึ้น ถ้าหากว่าเราวางแผน ใช้นี้จะต้องไปแก้ในกฎ ก.พ. ไม่ใช่ทั้งสภาหาวิทยาลัยก็แก้กันได้ มันต้องเกี่ยวข้องกับกฎ ก.พ. ด้วย จะต้องทั้งอาจารย์ใหม่มีหวัง เมื่อเขาขึ้นหน้าที่อาจารย์แล้วก็ต้องมีหวังขึ้นไปถึงศาสตราจารย์เป็นขั้นสุดท้าย ศาสตราจารย์นั้นเทียบหมายความว่า เขาไม่ต้องมีหวังถึงวล ไปเป็นอธิบดีหรือรองอธิบดี หรืออะไร หมายความว่าในขั้นในขั้นของเขา เพราะฉะนั้นในรูปการอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาที่ ถ้าตั้งขึ้นมากที่ช่วยพิจารณา คือสภาในที่นี้แล้วจะไม่ทำให้การศึกษาดีขึ้น เป็นอันขาด ทุกมหาวิทยาลัยมีสภาอยู่แล้ว ถ้าหากว่าท่านจะจัดก็ควรจัดเป็นอย่างอื่น สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

๑๑.๑๔ น.

นางแสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติสภามหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่มีเงื่อนไขอยู่ในจังหวัดเดียวกับข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่บอกว่าการตั้งเจ้าหน้าที่ ยักติ คณะกรรมการยักติเป็นฝ่ายนักการ เมืองเสีย เป็นส่วนมาก ข้าพเจ้าขอให้ท่านระลึกไปถึงเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕ ท่านจะเห็นว่าในการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญของเรา เราได้วางหลัก ๒ ประการ ไว้มีหลักการการศึกษาของชาติ เป็นหลักการ ประการที่สำคัญ เพราะฉะนั้นความวิวัฒนาการความเจริญของการศึกษาของประเทศชาตินั้น บัดนี้เรามีมหาวิทยาลัยถึง ๒ แห่ง ก็น่าจะให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ถ้าหากว่าท่านผ่านด้านจะได้พิจารณาพระราชบัญญัตินี้หรือได้อ่านโดย

จะเอื้อมแล้ว ท่านจะเห็นว่าคณะกรรมการทั้งหมดมีอยู่ ๒๕ ท่าน ประกอบด้วย พล. ๗ นายก
 รัฐมนตรีผู้ บัญญัติและมูลค่าเป็นการตามนโยบายของรัฐบาลที่/ท่านเป็นผู้นำว่าการศึกษาของ
 ประเทศชาตินี้ควรจะให้ไปเป็นไปในรูปใด อะไรที่เป็นภัยแก่บ้านเมือง อย่างเช่นจะให้การศึกษา
 ตามลัทธิต่าง ๆ ของการปกครองทั่วไป เช่นลัทธิคอมมิวนิสต์ เราก็ไม่เอามาแทรกมาแรงไว้ใน
 พระราชบัญญัตินี้ เราจะให้มาตรฐานเดียวกันกับการศึกษาทั่วโลก ท่านบอกความหาวิทยาลัยของ
 ต่างประเทศนั้น เป็นของเอกชนหรือเป็นออร์แกนไนเซชัน (Organization) ข้าพเจ้าไม่เล็ง
 ในต่างประเทศข้าพเจ้าก็ไปดูมาเหมือนกัน ความจริงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น เมื่อท่านมาใหม่ ๆ
 นี้เพื่อขอเช่ารูปเช่าร่างได้ ในท้ายที่สุดก็ต้องอาศัยรัฐบาลให้เงินอุดหนุนเป็นการเบื้องต้นประมาณ
 ของประเทศชาติ แต่ละประเทศของต่างประเทศ สภามหาวิทยาลัยของเราที่จะจัดตั้งขึ้นนี้ ท่าน
 ก็ยังไม่เห็นชอบ คณะกรรมการเดิมมีอธิการบดีมหาวิทยาลัย มีอธิการ เกษตร แล้วนอกจากนี้
 รัฐมนตรีศึกษา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตร แล้วคณะกรรมการอื่น ๆ ซึ่งเราจะได้
 จากผู้บรรดาผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้นำเรื่องการศึกษาจากต่างประเทศมาเป็นมาตรฐานว่าเราควรจะ
 วางหลักการศึกษานั้นเป็นอย่างไร คือว่าการศึกษานั้นมีมาตรฐานไม่เท่ากัน ความลึกซึ้งและ
 ความไม่สม่ำเสมอของแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นจะได้เท่ากันเสียที แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งขอให้ท่าน
 คิดไปให้ไกลอีกกว่า ประเทศไทยนี้ได้นำนักศึกษารูปหรือประชาชนพลเมืองของประเทศไทยนี้ไปเล่าเรียน
 ในต่างประเทศนั้นมีหนึ่งนับจำนวนใคร่อย ๆ ~~อัน~~ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งข้าพเจ้า
 ตมึสนุนอยู่ก็อยากจะให้มีมาตรฐาน การศึกษามหาวิทยาลัยของเราเท่ากับต่างประเทศ จึงได้
 นำพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่ที่ประชุมใหญ่ คือสภา ท่านจะเห็นได้ว่าเป็นนโยบายทางตรง และทาง
 อ้อมที่เราจะสงวนเงินตราต่างประเทศและจะสงวนเงินในท้องพระคลังของเราไม่ให้รั่วไหล
 ออกไปต่างประเทศมากมาย เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุความหาวิทยาลัยและการศึกษานั้นสูง
 ของชาตินั้นยังไม่มีการระเบียบ ยังไม่มีกฎหมายที่เป็นหลักเป็นต้น เราจึงจะนำตราพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้ออกเป็นกฎหมาย วัตถุประสงค์ท่านก็บอกอยู่แล้วว่า เราจะให้มีการศึกษาเทียบมาตรฐาน
 ทั่ว

ที่กั้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลของการศึกษาของประเทศไทยที่จะให้เจริญรอยไปตามหลัก
๒ ประการ มีหลักการศึกษาคือเป็นประการสำคัญนั้น น่าจะได้ส่งเสริมประชาชนคนไทย ครูบาอาจารย์
ซึกเรียนที่ได้ไปศึกษาเล่าเรียนวิชาการในต่างประเทศให้เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ได้มาช่วยกันประสาน
วิชาการแต่ละสาขา แต่ละแขนงมาให้กับมหาวิทยาลัยของประเทศไทย และนอกจากนั้นยังจะ
ให้มีเกิดสถาบันอันมั่นคงแก่การศึกษาของประเทศไทยเทียบเท่ากับอารยชาติทั่วโลก ข้าพเจ้า
จึงขอสนับสนุนพระราชมัญญกิจฉบับนี้

๓๖๐ น.

นายแก้ว นรปติ (ชอนแก่น) : รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติศึกษามหาวิทยาลัยแห่ง
 ๓๓๓ เข้าสู่สภาฯ ข้าพเจ้าว่าในเรื่องปัญหาการศึกษาของชาตินี้ยังแก้ไขไม่ถูกจุด รัฐบาลปรารถนา
 ๓๓๔ จะส่งเสริมระบบการศึกษามหาวิทยาลัยให้มีความมาตรฐานเท่าเทียมกับต่างประเทศ แต่ทว่ารัฐบาลไป
 ๓๓๕ มองไม่จับที่ถึงสถานมหาวิทยาลัยอื่น ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง ข้อบกพร่องเป็นประการแรก
 ๓๓๖ ข้าพเจ้าขอเรียนรัฐบาลนี้ว่า ปัญหาการศึกษาของประเทศไทยเราไม่จำเป็นไปเท่าเทียมกับ
 ๓๓๗ ประเทศเป็นเพราะอะไร เพราะขาดงบประมาณ ท่านประธาน ฯ คืออย่างนี้มหาวิทยาลัยถูก
 ๓๓๘ วิทยาลัย ฯ เราขาดครูมาอาจารย์ เราขาดศาสตราจารย์ตรงจุดวุฒิที่จะอำนวยความสะดวก
 ๓๓๙ และให้ประสาทวิชาให้แก่กุลบุตร ใค้อย่างเพียงพอ นี่เป็นประการสำคัญ ถ้าหากว่าเราจะต้องเริ่ม
 ๓๔๐ ศึกษารัฐบาลนี้ไม่มี ปัญหาประการที่ ๒. เราขาดสถานที่ เราต้องการเงินสำหรับมารับปรุง
 ๓๔๑ ๓๔๒ ท่านอย่าดูอื่นไกลเลย มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง กรมการรักษาดินแดน
 ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐
 ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐
 ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐
 ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐
 ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐
 ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐
 ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐
 ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐
 ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐
 ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐
 ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐
 ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐
 ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐
 ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐
 ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐
 ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐
 ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐
 ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐
 ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐
 ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐
 ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐
 ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐
 ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐
 ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐
 ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐
 ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐
 ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐
 ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐
 ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐
 ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐
 ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐
 ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐
 ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐
 ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐
 ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐
 ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐
 ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐
 ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐
 ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐
 ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐
 ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐
 ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐
 ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐
 ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐
 ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐
 ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐
 ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐
 ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐
 ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐
 ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐
 ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐
 ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐
 ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐
 ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐
 ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐
 ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐
 ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐
 ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐
 ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐
 ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐
 ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐
 ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐
 ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐
 ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐
 ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐
 ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐

สงคราม รัฐบาลจะต้องยกฐานะสภาการศึกษาแห่งชาตินี้ เป็นทบวงมีฐานะเทียบเท่ากับกรม ก็เมื่อ
 มีเช่นนี้แล้วรัฐบาลก็มีความจำเป็นที่จะแยกออกไปเป็นเอกเทศต่างหาก จำเป็นต้องมีข้าราชการ
 ทำงานในฝ่ายประจำเทียบเท่าผู้กรมหนึ่ง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็ต้องการสถานที่สำหรับ
 สร้างเป็นทบวงขึ้นมาอีกพิเศษต่างหาก ข้าพเจ้าขอคัดตัวอย่างแบบกรมประมวลราชการแผ่นดิน
 ไปตั้งที่อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี นี่ก็เขาก็ของประมาณเกือบสร้างมา แต่ไม่ได้ แล้วก็ขยับ
 ราชการประจำกรมประมวลราชการแผ่นดิน ไม่มีสถานที่เพียงพอ ซึ่งเขาก็จำเป็นที่จะตั้งของ
 กรมสร้างกรม สร้างกระทรวงทบวงกรมเพิ่มขึ้นอีก นี่มันเปลืองเงินของชาติทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอ
 สอนบรรดาสมาชิกสภาว่า ถ้าหากว่าขืนอนุมัติไป นอกจากจะไม่เป็นประโยชน์ถึงตัวหน้าพรรค
 ก็รับราชการไปโดยทุกแล้ว เป็นการมีคัมมือมีเท้าของสภาที่จะต้องอนุมัติร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
 กระทรวงทบวงกรม ค่าใช้จ่ายที่ตามมาคือค่าใช้จ่ายของสภาการศึกษาแห่งชาตินี้ ซึ่งรัฐบาลจะต้อง
 สนองเข้ามาในงบประมาณ แล้วก็ต้องมีคัมมือมีเท้าให้อนุมัติงบประมาณไป อันนี้ไม่ใช่ปัญหาที่รีบด่วน
 ใดไปแต่ในนี้ สถานที่บ้าง การปรับปรุงอุปกรณ์การสอบบ้าง แพทย์ของเราเครื่องมือไม่เพียงพอ
 วิทยาลัยแพทยศาสตร์สถานที่ก็ไม่เพียงพอ ครูบาอาจารย์ไม่เพียงพอ นั้นเป็นปัญหาที่รีบด่วนที่สุด
 ของไทยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณในคานกระทรวงศึกษาขึ้นมาเป็นลำดับ ๓ ท่านว่าเห็นแก่การศึกษา
 ของชาติ ทำไมไม่ให้นำมาเป็นลำดับ * เรื่องเป็นอย่างนี้ โปรดไปถนัดใน ข้าพเจ้าจึงขอเรียนไว้

พ.๒๕ ๒.

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (ชินยุโลก) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ชื่อว่าพระราชบัญญัติ
 คณะมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ไม่ใช่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพราะฉะนั้นในการที่เราได้อภิ-
 ปรายกันนี้ ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่า ข้าพเจ้าก็ได้เคารพในเหตุผลและถ้อยคำของท่านผู้พิพากษา
 ฝืนที่ที่ใกล้กล่าวถึงทั้งนี้ แต่รู้สึกว่าคุณได้กล่าวถึงทั้งนี้ไปว่าถ้าจะเปรียบก็เหมือนร่างกายของบุคคล
 หนึ่งที่จะทำมาก่อน ควรที่จะทำพังก่อน ควรที่จะทำพังก่อน เป็นต้นว่า ควรจะหาศึกษาธิการเรียน
 กระทรวงศึกษาธิการ ท่านกล่าวว่าอย่างนั้น ซึ่งศาสตราจารย์คิดว่าในมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัย

ในโครงการ โครงการศาสตราจารย์มากกว่า ในสิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าก็อยากจะเปรียบว่า ร่าง-
 ธรรมบัญญัติโครงการจะปรับปรุงสมดุล คือแผนการของมหาวิทยาลัยแห่งชาติให้กลมกลืนสอก-
 ลอดกัน และก็ได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรี เป็นประธานแห่งสถาบัน ก็เป็นกฎของแล้ว ที่ว่าเรา
 เลี้ยวและก็ได้กำหนดกันอยู่เสมอว่าบรรดาโครงการใด ๆ ก็ความมักจะขาดแผนการ ขาดโครงการ
 มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ต่างคนต่างฝ่ายต่างหา ต่างคนต่างดำเนินการของตน ความเกี่ยวพันสอก-
 ลอดกันไม่มี บัดนี้รัฐบาลได้กำหนดที่จะตั้งองค์การขึ้นเพื่อที่จะให้มหาวิทยาลัยทั้งหลายมีความสัมพันธ์
 มีความเจริญรุ่งเรืองด้วยกัน ควรมีการจัดและปกครองซึ่งเท่ากับเป็นสมอบของมหาวิทยาลัย
 วิทยาลัย จึงเป็นการสมควรที่ผู้ใดจะได้รับการศึกษาน ส่วนที่ท่านได้กล่าวไปถึงเรื่องกรม-
 ราชการแผนดินอะไรคืออะไรนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องนอกออกไปจากเรื่องที่เราจะพูด
 ในวาระนี้และในขณะนี้ มีท่านผู้เคยคิดอีกท่านหนึ่งท่านได้กล่าวถึงว่า ไม่ไกลมหาวิทยาลัยของ
 ทัศนังขึ้น นี้ก็รู้สึกว่าเป็นความประสงค์และเป็นความเร่งร้อนอีกทางหนึ่งซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับร่าง
 หมายอันนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่รัฐบาลได้ดำริที่จะจัดสร้างโครงการหรือองค์การที่จะเป็น
 โครงการของการศึกษานั้นเป็นการสมควร อันการศึกษาอันย่อมมีตั้งแต่ภาคบังคับ ภาคมัธยมและก
 าศขั้นสูงสุด นี้เป็นเครื่องวัดถึงความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองของชาติประเทศ ถ้าหากว่าได้มี
 องค์การ อันนี้คือสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติขึ้น การศึกษาทั้งหลายก็จะได้พัฒนาและสมกับความ
 ประสงค์และความต้องการของชาติประเทศ ข้าพเจ้าคิดว่าการที่จะกล่าวไปถึงเรื่องว่าเงินไม่ได้
 ว่างคิด ไม่ก่อสร้างอาคาร เงินเหล่านั้นก็มาจากพวกเรามีเองซึ่งเป็นผู้ที่จะอนุมัติงบประมาณ
 งบเงิน ถ้าเรารู้สึกว่าเป็นความจำเป็น เราก็ช่วยกันและหาวิธีการที่จะให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 กันอย่างท่านได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังสร้างไม่เสร็จ ยังไม่มีที่เรียน ส่วนเรื่อง
 ของทหารรักษาดินแดนไปครุฑมครองอยู่ อะไรอยู่ เขียวนี้ก็เป็นที่ประจักษ์ตัวกันไปแล้วว่าเขา
 รัฐบาลจะอพยพย้ายไปอยู่แล้ว อะไรไปอยู่แล้ว ก็เป็นเรื่องที่ว่ารัฐบาลได้ทำอยู่แล้ว

๑๑๘๗ น.

นายเบ็ญจ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติสภา
 มหาวิทยาลัยแห่งชาตินี้ ก็ด้วยเหตุผลที่จะได้ทราบเรียนต่อสภาต่อไป ข้าพเจ้าได้ฟังคำ
 แฉลงและเหตุผลความร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ขอประสงค์เพื่อ ๑. เพื่อจะจัดมาตรฐาน
 การศึกษาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานนั้นประการหนึ่ง และประการที่สองก็จะได้
 ความคุมประสานงานเพื่อจะให้ได้มาตรฐานเดียวกันหรือสอดคล้องกันไม่ลักลักกันเหมือน
 อย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ นี่เป็นเหตุผลอันสำคัญยิ่งของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 แค่อะไรจริงเท่าที่เป็นอยู่ในเวลานั้น ซึ่งฝ่ายรัฐบาลก็คงจะยอมรับว่าแต่ละมหาวิทยาลัยใน
 ขณะนี้ การดำเนินงานไม่ประสานกันและสอดคล้องกัน แต่การที่จะให้สอดคล้องกัน
 มีมาตรฐานเดียวกันนั้นะ จะเพียงแค่อาศัยกฎหมายฉบับนี้ เท่านั้นหรือ กฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็น
 เป็นนักหรือจะทำให้สอดคล้องกัน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยว่าจะต้องอาศัยกฎหมายฉบับนี้
 ความจริงระเบียบแห่งการบริหารราชการแผ่นดินนะ เราสามารถที่จะทำให้ออกคล่อง
 กันได้ไม่ว่าวิทยาลัยต่าง ๆ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ได้ศึกษาถึง อย่างมหาวิทยาลัย
 แพทย์ศาสตร์ก็มี ธรรมศาสตร์ก็มี เป็นหัวหน้า มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ก็มี ธรรมศาสตร์ศึกษา
 ธิการเป็นหัวหน้า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็มี ธรรมศาสตร์เกษตรเป็นหัวหน้า ธรรมศาสตร์ทั้ง
 ๑ - ๒ กระทรวงนี้ขึ้นกับใคร ขึ้นกับนายก ๆ ถ้านายก ๆ จะจัดมาตรฐานมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 เรียบร้อยจากกระทรวงต่าง ๆ เรียบร้อยการที่ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีนี่มาได้
 โดยไม่จำเป็นจะต้องมีกฎหมายสภาวิทยาลัยขึ้น เพราะมหาวิทยาลัยก็เป็นอย่างที่ว่าหน้า
 พรรคโลกกล่าวว่า เป็นของรัฐบาลทั้งสิ้น ไม่ใช่ของเอกชน เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ในมหา
 วิทยาลัยก็ดี ศาสตราจารย์ก็ดี สภามหาวิทยาลัยแต่ละสภามหาวิทยาลัยก็ดี ก็ขึ้นตรงต่อรัฐบาล
 คือนายกรัฐมนตรีนั่นเอง เพราะฉะนั้นด้วยความมุ่งหมายประการหนึ่งว่าเพื่อจะได้ให้นายก ๆ
 ได้ควบคุมโดยใกล้ชิดนั้นะ นายก ๆ ความคุมได้อยู่แล้ว แต่เรื่องไม่ได้ทำเอง อาศัยอำนาจ
 ระเบียบราชการบริหารแผ่นดินนั้นทำได้ ไม่จำเป็นจะต้องอาศัยพระราชบัญญัติสภามหา-

สมัย การจัดตั้งขึ้นไม่มีอะไร นอกจากจะมาประชุมกันแล้วก็ไปประชุมอะไรต่าง ๆ ทั่วทุก
 ท้องนี้ แต่ว่าใครก็ไม่มีผู้เข้าร่วมงานที่จะแก้ทั้งขึ้น แต่สมัยมหาวิทยาลัยเขาก็มีผู้เข้าร่วมงานของ
 เขาอยู่แล้ว มีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่แล้ว ซึ่งเขาใจว่าแต่ละมหาวิทยาลัยนี้มีอำนาจที่จะเชิญผู้ทรงคุณ
 วุฒิต่างมาเข้าร่วมเป็นสมาชิกในสภามหาวิทยาลัยได้อยู่ เพราะฉะนั้นในเหตุผลของท่านรัฐมนตรี
 ที่ ๑ ของสมาชิกฝ่ายสนับสนุนก็คือว่าประการ ๑ เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีได้ควบคุมมหาวิทยาลัย
 ต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานนี้ ไม่จำเป็นอะไรโดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้เลย นั้นเป็นประการที่
 ที่มีประเด็นที่ ๒ ในเรื่องที่ว่าจะเป็นการประหยัดเงินประหยัดทองอะไรต่าง ๆ อย่าง ส.ส.
 เหมงใหม่ที่ว่า เราจะใคร่ไม่ต้องส่งคนไปเรียนต่างประเทศอะไรต่าง ๆ ข้าราชการเห็นว่าไม่
 ใ้เข้าประเด็นในเรื่องนี้ เพื่อจะจัดให้ได้มาตรฐานเท่านั้นที่มุ่งหมายกันอยู่เช่นนี้ ประเด็น
 ในนี้ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับว่าใครจะไปส่งไม่ต้องส่งไปเรียนต่างประเทศ จะใคร่เรียนในเมือง
 ไทยอะไรต่าง ๆ พวกนี้มันก็เป็นปัญหาไกลไป ก็ไม่เกี่ยวข้องกับแต่ประการใด ส่วนในเรื่อง
 ที่ว่าจะทำให้มาตรฐานหรือว่าค่าเงินงานต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยให้สข
 คล้องคล้องกันในประการที่ ๒ ที่ ๓ นั้นมันก็เกี่ยวข้องกับประการที่ ๑ คือในข้อที่ว่านายก ฯ
 นั้นควบคุมอยู่แล้ว จะจัดให้ได้มาตรฐานอย่างไร จะทำอย่างไรเรียกประชุมได้ นายก ฯ
 มีโอกาสที่จะเรียกมาได้ ความจริงสภามหาวิทยาลัยนี้เป็นประโยชน์น้อย สภาการศึกษาแห่ง
 ชาติซึ่งฝ่ายบ้านใคร่เสนอมาเป็นกฎหมายหรือใหญ่ที่จะอำนาจการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้ง
 มหาวิทยาลัยด้วยนั้น สภาที่กลับไม่เอา รัฐบาลก็กลับไม่เอา ก็เอาเสนอกฎหมายเล็ก ๆ
 น้อย ๆ ซึ่งมาสู่เรียกจับไม่ถูกต้องในการที่จะปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาวิทยาลัยให้
 ขึ้นได้ค่อนข้างโต ส่วนที่ว่า ประชานไทย คุณจงกล ฯ บอกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชน
 ก็อยู่ในความกำรัก็คล้าย ๆ ว่าคุณจงกล ฯ ก็มีความเห็นด้วย ซึ่งเป็นคนละเรื่องกัน ความ
 จริงกฎหมายฉบับนี้ถ้าจะเพิ่มอำนาจให้แก่ สภามหาวิทยาลัยว่าไปสักขีหนึ่งว่ารับพิจารณา
 อนุมัติให้เอกชนตั้งมหาวิทยาลัยได้ อันนี้แหละอาจจะจริงใจให้สมาชิกฝ่ายบ้านรับได้ เพราะ
 โดยมากมีความประสงค์ที่อยากจะให้มหาวิทยาลัยเอกชนขึ้น เพื่อไว้ร่วมมือกันช่วยการศึกษา

รัฐบาลแม่ไมไหวแล้วการศึกษาชั้นมูลฐาน ชั้นกลางและชั้นมหาวิทยาลัยแม่ไมไหว ไม่สามารถที่จะรุดหน้าไปได้อีกคงให้เอกชนเขาจัดทำขึ้นได้บ้าง นี่ในเรื่อ สถาบันวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้อาจอย่างขงขกล ๆ ว่าได้เพิ่มลงไปอย่างนี้ได้อีก กฎหมายฉบับนี้ก็คงจะผ่านไปได้ แต่เรื่อ เท่าที่ได้ สนทนาความ เหตุผลตามเรื่องราวถึงกล่าวแล้วนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะทำได้โดย โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีการกฎหมายฉบับนี้ การตั้งขึ้นมาซึ่งจะมาตรฐานขึ้นเป็นกรม ก็เป็นเรื่อ ซึ่งกระทรวงทบวงกรมขึ้นอีก เรื่อทั้งกระทรวงทบวงกรม ฝ่ายกรมการเทศบาลจ่า เป็นอย่างนี้ที่พวกปลัดเทศบาล ผู้ตรวจการเทศบาลมาดีว่า ร้องถึงเรื่อนี้ เป็นมติของนายกเทศมนตรีทั่วประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่เอากรมนี้แล้วก็ได้ประโยชน์ไม่เท่าไร นี้ก็จะตั้งขึ้นมาอีก นี่ในเรื่ออย่างนี้ไม่จำเป็นอะไรเลย เสียเงินเสียทองเปล่า ๆ เสียเบี้ยประชุมเปล่า ๆ นาน ๆ ที่จะทำให้ดีขึ้นแล้วในการที่จะควบคุม ในการที่จะจัดการ สถานการศึกษาอะไรต่าง ๆ เพราะแต่ละสถานมหาวิทยาลัยก็ อยู่ในสังกัดของรัฐบาลทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่จะออกกฎหมายไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์แก่อย่างใด.

๑๑.๓๕ น.

นายเหลื่อม พันธุคุณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าได้ฟัง เหตุผลของฝ่ายค้านเห็นว่าไม่ควรออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาซึ่งบังคับแก่ประชาชน ตามเหตุผลที่ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมมาแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นจะกราบเรียนต่อท่านผู้เป็นฝ่ายค้านดังต่อไปนี้

ในประเด็นหนึ่ง ท่านบอกว่า การศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยนี้ควรจะเป็นของเอกชนจัดทำ เรื่อนี้ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า เรื่อการศึกษาชั้นนี้ เนื่องจากว่าฐานะของราษฎรเรื่อก็คือ มีใครบ้าง แม้แต่ทั้งโรงเรียนราษฎร ท่านเห็นไหมทางรัฐบาลจะต้องทุ่มเทเงินไปเท่าไร ไปช่วยโรงเรียนราษฎร นี้แม้แต่เพียงมัธยมศึกษารัฐบาลเองก็ต้องช่วยเหลือถึงปานนั้น ถ้าไปถึงชั้นมหาวิทยาลัยเข้า เมื่อขนาดเงินขาดทองเข้าแก่อาจจะได้ สดงเขาจากศุโตร์อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างนี้จะไม่เป็นอันตรายต่อการศึกษาของชาติหรือ เพราะ

สรุปในที่ประชุมว่าในการประชุมของสภาผู้

ฉะนั้นในปัญหาว่าในต่างประเทศเซรท์ทำไค้ ทำไมประเทศไทยเราทำไม่ได้หนอ ก็เนื่องจาก
เหตุผลซึ่งข้าพเจ้าทราบเรียนมา มีข้อเท็จจริงมันไม่เหมือนกัน มันไม่เหมือนกับต่างประเทศ
ข้อเท็จจริงของเราเหมือนกับต่างประเทศเซรท์ทำไค้เหมือนกัน นี่ในประเด็นที่หนึ่ง

ที่นี้ในอันที่สอง ท่านบอกว่างบประมาณของแต่ละสภามหาวิทยาลัยเขาจัดตั้งขึ้นแล้ว
พระราชบัญญัติฉบับนี้ร่างนี้ก็ไม่ได้อะไร แต่ท่านเห็นข้อเท็จจริงอันหนึ่งว่า มหาวิทยาลัย
บางแห่งซึ่งมีโดยกฎหมายอยู่แล้ว ว่างบประมาณแผ่นดิน-ในเวลาเสนอขึ้นมาได้ได้รับความ
เท่าเทียมเหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ แต่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั้นมีงบประมาณที่เรียกว่า
พอสมควรแก่ฐานะของเขา แต่บางมหาวิทยาลัย เช่นมหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างนี้ ตั้งมา
แล้วหลายสิบปีก็ยังสามารถจะมีฐานะอันเป็นเกียรติได้ เมื่อรัฐบาลนี้เห็นว่าการเสนอของ
งบประมาณมันเป็นการที่ไม่เหมาะสมอย่างนี้แล้ว รัฐบาลจึงบอกว่าเอา และตั้งสภา
มหาวิทยาลัยขึ้นมา แล้วก็ให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยนั้น เสนองบประมาณขึ้นมา
แล้วสภาก็จะทำการพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยไหนควรจะให้แค่ไหนเพียงไร ความความ
เหมาะสมอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่ดีแล้ว ในเรื่องว่าสภามหาวิทยาลัยการศึกษา
แห่งชาตินี้ เคยไปช่วยนักการเมืองนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่ามีแค่เพียงรัฐมนตรีซึ่งเป็นเจ้าของ
มหาวิทยาลัยเพียงไม่กี่กระทรวง ชุดนั้นนอกนั้นเป็นอธิการบดี กับผู้ทรงอำนาจการมหา
วิทยาลัยนั้น ๆ กับผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ซึ่งมีจำนวนเกินกว่าฝ่ายการเมืองอย่างที่ท่านเข้าใจ นี่
ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้น ในเรื่องท่านให้ความคิดว่าสภามหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ
ที่ท่านเคย เสนอมาแล้วนั้น รัฐบาลนี้ก็บอกว่า ความคิดเห็นในสภานั้นก็ดีแล้ว แต่ว่าครุสภา
ได้ทำหน้าที่อันนี้อยู่แล้ว รัฐบาลนี้จึงไม่ได้รับข้อเสนอที่ท่านเจตนาคืออย่างนั้น เพราะว่ายังมี
มีครุสภาอยู่แล้วในเรื่องนั้น ในเรื่องแต่งตั้งอาจารย์ที่ท่านบอกว่าการแต่งตั้งอาจารย์
นี้มีการหลอฉ้อ ไม่มีเหมาะสม ไม่มีการถูกต้องตามบริบูรณ์ที่ท่านได้มา ก็เพราะ
เหตุอย่างนี้ในสภามหาวิทยาลัยจึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง เอาเรื่องนี้เข้ามาปรับปรุงว่า

436

สภาผู้แทนราษฎร พ. ๗/๒๔๘๘ (วิสามัญ ๒)

เลิก - เดือน พ. ๘/๕

ว่าศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ได้รับเกียรติอย่างไร มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์หรือมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์หรือเกษตรศาสตร์ก็ควรจะได้รับเกียรติอย่าง
 เชียวกันฉันนั้น ก็เพราะไม่ต้องการให้เหลือมลาอย่างที่ท่านเห็นอยู่ รัฐบาลนี้จึงให้สภา
 เป็นคนจัดการสถานแห่งชาติ เป็นคนจัดการ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องแล้ว
 ในเรื่องท่านบอกว่ารัฐบาลนี้แก้การศึกษาไม่ถูกต้อง เป็นปัญหาในเรื่องงบประมาณแผ่นดิน
 ดับสถานที่ยื่นขึ้นเพื่อผ่านสมาชิก-ข้าพเจ้าไต่ถามเรียนเหตุผลไปแล้วว่า งบประมาณ
 การศึกษาที่ไต่ถามเขยิบก้าวหน้าขึ้นมา เป็นลำดับ ได้สูงขึ้นมากทุก ๆ ปีไป แต่ท่านจะให้
 เหมือนใจนั้น รัฐบาลก็เป็นของที่จะต้องเฉลี่ยกันไปตามความจำเป็นมากจำเป็นน้อย ทั้ง
 งบประมาณที่ที่ท่านกำลังพิจารณาอยู่นี้ แต่ไม่ใช่ที่รัฐบาลนี้จะทิ้งการศึกษาไปอย่างเฉยคราด
 จิตใจได้

๑๓. โจทย์โดยนิตินัย โดยนิตินัยเพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ ในเรื่องของการเบี่ยงเงิน ท่านทั้งหลาย
 ๑๔. เรื่องการเบี่ยงเงินนี้ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าเราจะทำอะไร ไม่ดีอย่างไรก็ยังมีอะไรเงินบ้าง
 ๑๕. ของการใหญ่ครของท่านที่จัดการมาเป็น แล้วเด็กของท่านจะเป็น
 ๑๖. ฝรั่งไร ก็เมื่อถกถามหาวิทยาลัยนี้ไว้ของที่มีการสภากับสิ่งจะพยายามวางระดับมาตรฐานของที่มีวิชา
 ๑๗. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

แต่ที่นั่นหนักกว่าท่านผู้ฝากเงิน ขอให้พระบรมมหาราชวังให้บัตรประจำตัวหลักฐานแห่งการฝากเงินด้วย

นายอารีย์ ถิ่นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงข้าพเจ้าได้ฝากเงินอยู่ที่ธนาคาร

■ ธนาคารผู้ฝากคือ ขอบพระท่านโทษ ท่านผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ ได้ฝากมาขึ้นเงินไว้ที่ธนาคารแห่งนั้น

■ ผู้ฝากเงินฝากเงินไว้ที่ธนาคารผู้ฝากนั้น ไม่ใช่ชื่อชื่อตาม เหตุผล และขอพระบรมมหาราชวังว่า เหตุผลของ ท่านผู้ฝาก

■ ผู้ฝากเงินแต่ละผู้ฝากเป็น เหตุผลที่รัฐบาล ได้กระทำแล้ว และมีอำนาจที่กระทำแล้วทั้งสิ้น ข้าพเจ้า

■ ตัวอย่างง่าย ๆ อย่างที่ท่านพูดถึงการที่ได้เงินไม่พอในการที่จัดการ เงินต่าง ๆ โดยมหาวิทยาลัยไม่

■ เห็นนั้น เป็นความผิดของใคร ท่านผู้เป็นประธาน เป็นความผิดของพระรัฐบาล รัฐบาลจึงท่าน

■ ผู้สนับสนุน เมื่อที่เสวยสนับสนุน ความผิดอันนี้มาจากจะมีที่รัฐบาลแล้วจึงมีที่มหาวิทยาลัยเมื่อมีความ

■ เพราะท่านไม่พยายามจะตัดกันรัฐบาลใหม่ปฏิบัติที่จริง กลับเห็นว่าการที่ตัดงบมหาวิทยาลัยนั้นเป็น

■ การแก้ไขเหตุผลกันนี้ได้ หากมีได้ จะแก้ไขเหตุผลอย่างไรรัฐบาลเป็นผู้กำหนดเงินให้ ไม่ใช่สภา ก็

■ ผู้รับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเหตุผลท่านทั้งนี้ไม่ขึ้น นี่เป็นประการหนึ่ง ถึงประการหนึ่ง ท่านพยายาม

■ ท่านนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในที่สุด มีอำนาจในการบังคับบัญชาการ ราชการของกรม ตลอดจน

■ ศึกษาศึกษา นั้นถูก ข้าพเจ้าไม่เถียง ก็เมื่อเป็นสมัยนั้น การบังคับบัญชาท่านนายกก็เป็นหัวหน้าอีก มี

■ ผู้ที่คิดแปลกขึ้นใหม่ ไม่มีอะไรคิดแปลกขึ้นเลย จะคิดแปลกกันแต่เพียงว่า ถ้าท่านนายกไม่แก้ไขแล้ว

■ หัวหน้าวิทยาลัยขึ้นมาอย่างหัวหน้าพรรคข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว นี่จึงจึงตั้งออกมาได้ เพื่อให้ท่านนายก

■ ท่านอาจเข้ามาควบคุมมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นมา เดียวกันไม่ยอม เมื่อไม่ยอมแล้วท่านจะว่าท่าน

■ สภาที่มีอำนาจอยู่ ก็มี ข้าพเจ้าไม่เถียงอย่างนี้ อีกประการหนึ่ง ก็ท่านกล่าวถึงความยุ่งเหยิงต่างๆ

■ ข้าพเจ้าอยากขอพระท่านกราบ เรียนต่อที่พระบรมมหาราชวังว่าความยุ่งเหยิงต่างๆ นี้เกิดจากสมัยเมื่อท่านเป็น

■ อดีตกษัตริย์ และยกตัวอย่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว เมื่อสองสามวันก่อนเองว่าท่าน

■ อดีตกษัตริย์ก็ไม่ได้ ท่านนายกท่านจะรับเป็นอีก แต่ถ้าท่านจะรับโอนไปมอบท่านนาง เลขาธิการมหาดไทย

■ มีภาคนี้ทั้งสี่ส่วนที่ว่าของให้ท่านสามารถ ดับไม่รุนแรง เอาของของผู้สูง เหนือจัดการ เมือง เลี้ยวของนั้น

■ ผู้เสียก่อน ก็แสดงว่ารัฐบาลนี้กระทำเอง ปล่อยให้ท่าน นายก เลี้ยวมายุ่งเหยิงโดยตัวกระทำการและจะ

■ ให้แก้ด้วยสภามหาวิทยาลัยนี้จะไม่สำเร็จอย่างใด เมื่อคนเก่ายังอยู่ ท่านทำไม่สำเร็จหรือ ออก โดย

๑. ว่าจะอย่างไรอย่างคุณแต่กลัวได้กลัวแล้วว่า ความจำเป็นของชาติไม่ใช่อยู่ที่การตั้งสภา เขาชาติ
 ๒. ชาติสถานที่เรียน จากศาสตราจารย์ เราต้องการตรงนั้น ท่านเขาไปถูกที่อื่น ข้าพระเจ้าอยากจะ
 ๓. ใฝ่อย่างนี้ และอีกประการหนึ่งตามเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ ท่านผู้เสนอสนับสนุนเมื่อสักครู่นี้
 ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

ที่ตน ท่านปรินมรุณแก้ไขโดยเคารพใช้ร่างสถาปนาเป็นเป็นมา ซึ่งตนในฐานะอาจารย์ในเมืองเอ
ไทยแล้วคายนมาเสนอคืนใหม่ ถ้าเจ้าถึง ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายสุรพงษ์ สรรวิทย์ (จันทบุรี) : ความจริงในกรณีนี้ มีผู้ยื่นในบริบทร่างพระ
บัญญัติฉบับนี้ ก็รู้สึกว่ามีของจริงกับที่ร่างรัฐบาลใช้แทนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในบริบทการ
เหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สืบค้นจาก จะพิจารณาว่าในบริบทการศึกษาค้นคว้าในมหาวิทยาลัย
ควรจะมีผู้วางหลักสูตรแล้วก็ต้องมีการจัดตั้งคณะแผนกวิชาอะไรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยบ้าง ๆ นี้
ในเวลานี้ให้เป็นไปในระบบเดียวกันหรือไม่ว่ามีการศึกษาต่าง ๆ กันก็ไม่ได้มีสิ่งที่จะขาด เก่งจะ
กล่าวอย่างมหาวิทยาลัยเกษตรของเราเวลานี้เราก็ไม่ทราบอะไรเรื่องการศึกษาเกษตร เท่านี้ แต่ว่า
ต่างประเทศนั้น ถ้าจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นแล้วละก็เขาจะตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศึกษา มีอะไรอะไร

) ถ้า ๓ ออกไป แล้วของเราก็มีแต่เป็นของจริง ~~และอีกอย่างหนึ่งคือ~~

และอีกอย่างหนึ่งการศึกษา อย่างสมมติว่ารัฐศาสตร์ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ศึกษาไปทางหนึ่ง
 ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ศึกษาไปอีกทางหนึ่ง คือจุดหมายปลายทางก็จะ ไปสู่ปริญญาตรี
 เหมือนกัน แต่ว่าหลักสูตรการศึกษาไม่ตรงกัน เป็นไปในวงกว้างขึ้น เมื่อเวลาถึงเรื่งขึ้นมาแล้ว ออก
 มารับราชการผลจึง ไม่ค่อยจะเท่าเทียมกันก็ว่าได้ไม่มีร่องรอยอะไรที่ไปมาวุ่น ๆ แล้วอีกอย่าง
 หนึ่งท่านจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ของเรา มีสอนและการแพทย์ในแต่ละบางเฟส ซึ่งมันก็
 มีอยู่กับหลักสูตรทั่วไปในนานาประเทศ *USA* และที่ประเทศต่าง ๆ นั้นมันดูแบบ ๆ ผู้มีเกียรติ
 หนึ่งหลายที่ได้ไปต่างประเทศตลอดจนกระทั่งท่านที่ *NY* ได้ไปมาแล้ว จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยของ
 สหรันั้น เขาจัดคอลเลจ (*college*) ต่าง ๆ มีแทบทุกสาขา ของเรา เขาก็ถึงแม้จะมี
 สหรัลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว แต่เรายังไม่สามารถจะจัดได้ทุกแบบทุกสาขาได้อย่างกว้างประเทศได้
 เพราะเรา ยังขาดครูบาอาจารย์หรือขาดศาสตราจารย์ คือมาก แลอย่างนี้การที่รัฐมาดมา
 เสร็จที่จะตั้งสถานมหาวิทยาลัยขึ้นนี้ก็ เพราะว่าทางผู้ เป็นบวชอยู่ในทางการศึกษาที่ เขาช่วยประเทศ
 ด้พบอยู่ในเวลานี้ เขาก็บอกว่าการศึกษา ในมหาวิทยาลัยของเรา มันควรจะจัดระบบ ให้ใหม่
 ด้ขึ้น แล้วก็ถึงเวลาจะได้น้อยมากในการที่จะ ไปศึกษาที่ *USA* ในต่างประเทศและมหาวิทยาลัยแห่ง
 ด้ที่ตั้งอยู่แล้ว ในต่างประเทศเขาคือว่ายังไม่เป็นมหาวิทยาลัยเราก็คงจะ *รับ* รุ่งอบ่าง ด้
 อย่างหนึ่ง เอาไปรวมกับที่อื่นหรือว่า ถ้าวางกับไม่ได้ เราก็จัดตั้งขยายสาขาวิชาขึ้นใหม่ก็มาก
 ด้ให้มัน เป็นรูปมหาวิทยาลัยอย่างนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายผู้ไป ก็จะมีที่ไปให้รับอยู่แล้ว ว่าบางแห่ง
 ด้ควรจะเรียกแค่ เป็นวิทยาลัยเท่านั้น แต่ว่าเรา ในเรื่งของเราว่ามหาวิทยาลัย ที่มีผู้หา
 ด้ไปก็คือว่า ได้มีผู้จบจากมหาวิทยาลัยและ ด้รับประกาศนียบัตรไปแล้ว เป็นจำนวนมาก ครั้นเราจะ
 ด้แบบมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ลงมาเป็นวิทยาลัยก็เรื่งการ ไม่สมควร อย่างนี้ เราจะต้องให้ *ใคร* ด้
 ด้การ ตั้งสถานมหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อจัดการปรับปรุง ที่บางท่านก็มีความเห็นว่า ถ้าไม่ *ด้* ด้
 ด้บอร์ด ออฟ เอ็ดดูเคชัน (*Board of Education*) อย่างนี้ดูจะ *ด้*
 ด้เรื่องสุวรรณุณี เสนอความจริงความคิดของบุตร *ด้* เสนอด้ที่ *ด้* ด้ ด้

เป็นผ่านสมัยสนธิสัญญาฯ เข้าเห็นด้วยหลายประการที่จะได้จัดตั้งขึ้น แต่ว่าสถานการณ์ภายนอกของชาติ
 นี้ต้องจึกหัวและวางแผนการเป็นเวลานาน ไม่ใช่ว่าจะจัดหัวได้เร็วใหม่ใหม่ได้ แล้วเรา
 ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงกิจการ ถ้าเราจะมีบอร์ด ออฟ เอดูเคชัน (*Board of Education*)
 แล้วเราจะต้องเปลี่ยนแปลงกิจการของกระทรวงศึกษาธิการมากมาย ซึ่งเราก็ต้องดำรงประ
 แล้วท่านผู้มีเกียรติก็ได้บอกแล้วว่า ถ้าเราจะมาจัดตั้งอะไรขึ้นแล้วจะไม่ถูกต้องกับประ
 ไป จะคงทำให้เราเริ่มงบประมาณโดยไม่จำเป็น มีที่เห็นด้วย ถ้าเราไม่ตั้งบอร์ด ออฟ เอดูเคชัน
 (*Board of Education*) นี้ก็จะเริ่มมาก ^{กว่า}ที่เราจะตั้งสภาวิชาวิ
 นศึกษามากมาย แล้ว ~~กรม~~ สภาวิชาวิ
 ลักษณ์นี้ตั้งตั้งอยู่ เอามารวมพิจารณาปรับปรุงก็คิดว่าคงจะได้ประโยชน์กว่าโรงเรียนมาก ก็
 ศึกษานี้ก็คงจะทำให้ระดับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของเราในระเทศไทยที่มีอยู่ ๕ - ๖ มหาวิทยาลัย
 กันได้เป็นไปอย่างสากลได้เป็นไปอย่างในต่างประเทศที่เขายึดการศึกษาที่โรงเรียนแล้ว
 ในการที่นักศึกษาที่จบไม่จากนี้จะได้ไม่มีความรู้ได้ ปัญหาอีกอย่างประเทศก็จะได้สะดวกถึง
 ัน ก็หวังว่าท่านสมาชิก ๆ ผู้มีเกียรติคงจะช่วยกันพิจารณาด้วยดี

๑๑.๕๒ น.

ร้อยโท จารุมุตร เรื่องสุวรรณ (ชอนแก้ว) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับร่าง
 ราชบัณฑิตยสถาน เสนอโครงการแรกก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติ ~~จัดตั้ง~~ ^{จัดตั้ง} สภาวิชาวิ
 ที่นั่น บางทีท่านผู้มีเกียรติอาจจะพิจารณาเห็นว่าทางรัฐบาลนี้เห็นใจการศึกษาแล้วที่
 ออกให้การศึกษานี้ไปทางแบบสากล ก็คือไปให้ทางสภา/การ กระทรวง ซึ่งหลาย
 โดย ~~เฉพาะ~~ ^{เฉพาะ} อย่างบ้างในบางประเทศที่มีสภาวิชาวิ
 ในการที่ต่างประเทศเขามีสภาวิชาวิ ^{นั้น} คือความจำเป็นและเหตุผลของ ~~เขา~~ ^{เขา} ต่างจากเรา

พุทธเจ้าโพธิ์พุทธคยา

เพราะว่า ในประเทศไทยมีสถานมหาวิทยาลัยแห่งชาติ/ขึ้นให้ ก็เนื่องจากในประเทศไทยของเรามี
 มหาวิทยาลัยแทบทุกมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งสิ้น ซึ่งต่างกับของเรา ของเรามี
 มหาวิทยาลัยเป็นของรัฐ เป็นของรัฐบาล ที่มีเมื่อ/หากว่าต่างประเทศ เรามีมหาวิทยาลัยเป็นของ
 เอกชนแล้ว แต่ละมหาวิทยาลัยไม่สามารถจะมีรายได้เลี้ยงตัวเอง ถึงมีประมาณรายรับที่จะ
 จ้างครูบาอาจารย์ ศาสตราจารย์ แล้วก็ไม่จ้ะช่วยในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มันไม่เลี้ยงตัวเอง
 ไม่ได้ เมื่อเงินของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มันเลี้ยงตัวเองไม่ได้ ทางรัฐบาลของประเทศนั้น ๆ ก็
 จ้ะเป็นจะต้องให้เงินอุดหนุน ที่มีการให้เงินอุดหนุนนี้ ในฐานะที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไม่ใช่
 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล าก็ไม่ทราบว่าจ้ะให้เงินอุดหนุนไม่มากนักเท่าไร/ใช่ มีความจำเป็น
 ก่อนหลังเพียงใดนั้น รัฐบาลไม่ได้ หรือว่าไม่อยู่ในทางใกล้-ไกลจ้ะทราบได้ เพราะฉะนั้น
 เขาจึงตั้งสถานมหาวิทยาลัยขึ้น ส่วตัวรับในการที่จะแบ่งเงินรายได้อุดหนุน เงินงบประมาณ
 จากทางรัฐบาล แลที่นี้ตรงกันข้ามกับของเรา ฯลฯ เป็นมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยเป็นของรัฐบาล
 อยู่แล้ว มหาวิทยาลัยของเอกชนไม่จ้ะสามารถเรียกได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยเป็นองค์
 การส่วนหนึ่งของรัฐบาล ในการที่จะพิจารณาประมาณ เจ้าหน้าทีในมหาวิทยาลัยเป็นข้าราชการ
 ของรัฐบาล เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งกินเงิน คือนงบประมาณของรัฐบาล การจะเพิ่มเงิน คือนเงิน
 เงิน คือนการจะทำอะไร ค้ออะไรนั้นก็อยู่ในหลักเกณฑ์ของระเบียบแบบแผนการปฏิบัติราชการนั้น
 ประการหนึ่ง การจะก่อสร้างการจะหาเครื่องอุปโภคบริโภค การจะไร้จ้ะเงินแผ่นดินอย่างไร
 นั้น งบประมาณจะจ้ะมีรายละเอียดทุก ๆ รายการ แล้วก็เมื่อมีรายละเอียดทุก ๆ รายการ
 แล้วก็จ้ะมาตรวจสอบมาพิจารณาที่คณะกรรมการของรัฐบาลที่กระทรวงการคลังขึ้นให้
 เราก็จะยอมรู้ถึงความจำเป็นก่อนหลัง ในการที่มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นองค์การ เป็นสาขาของรัฐบาล
 นั้นว่าจำเป็นเพียงใดหรือไม่ และนอกจากนี้รายละเอียดต่าง ๆ เป็นรายการ ๆ นั้นยังได้มา
 พิจารณากันในสภาได้ทั้งการพิจารณาพิจารณาในวาระที่ ๒ ที่ ๓ และพิจารณาในวาระ

HHH

เลือกทั้งหมด เพราะฉะนั้นความจำเป็นของการที่จะแบ่งเงินก่อนเงินงบประมาณ เงินอุดหนุนให้
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น รัฐบาลได้พิจารณาควบคุมโดยใกล้ชิดแล้วเป็นรายการ ๆ ไปทุกรายการ
และสถานที่ก็ควบคุมทุกรายการไปเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นความจำเป็นของการที่จะตั้งสภา
มหาวิทยาลัยขึ้นมาขึ้น ถ้าหากว่าเทียบกับต่างประเทศที่เขาปฏิบัติอยู่หรือความจำเป็นในการที่เขา
ตั้งขึ้นในต่างประเทศนั้น ของเรานั้นมันไม่เข้าหลักเกณฑ์กันเลย นี่เป็นโครงการแรกที่ข้าพเจ้าขอ
คิดค้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่มีอีกประเด็นหนึ่ง คือที่ท่านหัวหน้าพรรคเสรีประชาธิปไตยได้
กล่าวไว้ในสภาที่ว่าทุก ๆ มหาวิทยาลัยของเรานั้นมีสถานะมหาวิทยาลัย และแห่งหนึ่งโดยกฎหมาย
เป็นรูปพระราชบัญญัติขึ้นทุก ๆ มหาวิทยาลัยแล้วในการที่จะพิจารณาหลักสูตรที่ดี ในการที่จะ
พิจารณาปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่คณะบุคคล เลิกคณะหรือว่าประสพกรณีศึกษาหรือว่าทำอะไรทุกอย่าง
ได้ เรามีสภาแต่ละมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว การที่จะตั้งสภาไปขึ้นควบคุมดูแลมัน บุคคลที่
ในคณะกรรมการบุคคลที่เป็นสมาชิกในกรร มการหรือ ในสถานศึกษาได้มีความรู้ที่เฉพาะหรือว่ามีความ
ชำนาญเป็นพิเศษเฉพาะเจาะจงมหาวิทยาลัยที่ทุก ๆ มหาวิทยาลัยได้ เสนอมหาวิทยาลัยในเขตที่อาศัย
อย่างนี้ในชั้น จะใหญ่ที่สำเร็จกฎหมายมาพิจารณาถึงเรื่องความจำเป็นในเรื่องหลักเทคนิคการ
แบ่งชั้น แบ่งคณะกรรมการประสพกรณีศึกษาการทำอย่างนั้นอย่างนี้ผู้ใดที่ว่าการดี เรียกว่าเป็นการ
ช่วยภาคหรือบางทีมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์นี้จะใหญ่ที่สุดในเขตที่อาศัยผู้ที่เชี่ยวชาญ ในการเกษตร-
ศาสตร์ไปช่วยพิจารณาการร่วมกันอย่างนี้อาจนี้ผู้ใดที่ว่าการช่วยภาคเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
ในการที่จะตั้งสภามหาวิทยาลัยขึ้นควบคุมดูแลทั้งหมด สภามหาวิทยาลัยนี้ของมหาวิทยาลัยนี้ ผู้ใดที่
ผู้ว่าขดได้มันจะน้อย ปล่อยให้สภามหาวิทยาลัยนี้ของมหาวิทยาลัยนี้ เขาคำนึงในการพิจารณาเป็น
หลักทางเทคนิคของเขาไปโดย เพราะจะคิดว่า และที่ข้าพเจ้าได้ทราบมาเป็นเวลา ๆ เกือบ
ครึ่งก็ไม่ยืนยัน

คือว่าอาจจะเป็นไปได้ในทางหนึ่งว่าในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เนื่องจาก
 ว่ารัฐบาลไม่สามารถที่จะควบคุมหรือไม่สามารถที่จะควบคุมค่าเงินบาทให้กิจการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 ทางแห่ง แห่งไหนแห่งหนึ่งให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของตัวเอง เพราะว่าค่าเงินบาทของรัฐบาลนี้
 ไปชกกันกับความเข้มแข็งของสถาบันมหาวิทยาลัยบางแห่ง ซึ่งทางรัฐบาลก็กลับไม่เข้าสายไม่ออก แล้วก็
 ทางรัฐบาลไม่สามารถจะควบคุมค่าเงินบาทอะไรได้ เพราะว่าเงินบาทได้ตั้งสภาพใหญ่ขึ้นมาตามอัตราหนึ่ง ตาม
 อัตราหนึ่ง เป็นการที่ให้อำนาจแก่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี คณะรัฐบาลในกรณีที่เข้าไปร่วม
 ในสภาใหญ่เพื่อจะควบคุมสถาบันมหาวิทยาลัยซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และความต้องการของ
 รัฐบาลนั้น นี่จะเป็นไปได้อย่างไรหรือไม่ นั่นก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้
 ไปรบกวนด้วย และอีกประเด็นหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็เนื่องมาจากว่าในการตั้งสภาหนึ่งเป็น
 สภาเศรษฐกิจก็ ผู้เชี่ยวชาญอะไรต่าง ๆ ก็ดี แม้แต่สถาบันมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสาขาหนึ่ง ซึ่งนับว่า
 เป็นสภาทางเทคนิคก็ดี ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่เราจะให้คณะรัฐบาลหรือจะให้รัฐมนตรีหรือ
 ให้ที่ว่าการเมืองได้เข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะว่าข้าพเจ้าคิดว่าคณะรัฐบาลนั้นเป็นคณะกรรมการสูงสุด
 ของประเทศชาติในการที่จะพิจารณานโยบายที่จะหันเหที่จะตั้งสภาเสื่อของรัฐบาลของเรา
 ให้ไปบรรลุลดความนโยบายที่แสดงไว้ต่อประชาชน แต่ที่ในการตั้งสภา การตั้งบอร์ดอะไรต่าง ๆ
 ให้นั้น ควรจะปล่อยให้ เป็นบอร์ดหรือเป็นสมาชิกระหว่างผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ แล้วปล่อยให้เขา
 พูดเขาเถียงเขาได้ใช้วิชาความรู้เขาได้พิจารณากันอย่างรอบคอบตามหลักเทคนิคของเขาจริง ๆ
 ลง ๆ คือเรื่องนี้เท่าที่ใส่ใจแล้ว ก็เสียงร่ำร้องของประชาชนทั่วไปก็คล้าย ๆ กันว่า
 เมืองไทยเรามีรู้สึกว่าเราคือเอาหลักคอมมอนเซนส์มากเกินไป หลักเทคนิค หลักวิชาการ
 อะไรต่าง ๆ นั้น ก็รู้สึกว่ามีความสำคัญรองลงไปมาก นั่นก็เป็นอย่างนี้ รู้สึกว่าใคร ๆ ก็
 ผู้ใด ๆ ก็ทุกสิ่งทุกอย่าง เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะว่าเงินบาทจึงอยากจะให้สภาผู้แทน
 สภาไหนอะไรทุกอย่างนั้น ปล่อยให้ผู้เชี่ยวชาญ ให้ผู้ชำนาญการ ผู้มีเทคนิคในวิชานั้นจริง ๆ
 มาปรึกษาก็ได้ได้ได้เพียงได้แสดงออกในวิชาความรู้ในหลักวิชาของเขาจริง ๆ จัง ๆ

446 ~~445~~

ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านผู้มีอำนาจ ถ้าหากว่ารัฐมนตรี ท่านนักการเมือง ซึ่งเป็นที่เกรงอกเกรงใจ เป็น
 อะไรต่าง ๆ ซึ่งบางที่ท่านใช้หลักคณณอนเซนหอะไรไปแสดงความคิดเห็น-นโยบายอะไรไป
 ตกเหล่านี้ก็ไม่ว่า ไม่ว่างที่จะตัดทาน ไม่ว่างที่จะออกความเห็น ไม่ว่างที่จะเสนอวิชาความรู้
 หลักการอะไรต่าง ๆ ซึ่งบางที่อาจจะไปขัดกับความประสงค์ ขัดกับความต้องการของท่านผู้ยิ่งใหญ่
 เหล่านั้น เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ก็เป็นความประสงค์ของข้าพเจ้าในการที่เราอยากจะได้
 กรรมการของแต่ละสภาหรือว่าแต่ละองค์การที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและเป็นหลัก เทคนิคนั้นได้ประกอบ
 ไปกับผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ ถ้าหากว่าผู้เชี่ยวชาญเขาว่าอย่างไร เขาแสดงความคิดเห็นอย่างไร
 เราแสดงหลักวิชาอย่างไร เสร็จแล้วเราก็เอามาเสนอต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจะเอา
 หรือไม่เอาขึ้น ก็แล้วแต่นโยบายของตัวที่วางไว้ ข้าพเจ้าคิดเห็นเช่นนี้ แต่ร่างพระราชบัญญัติ
 นี้มันไม่ได้มีนายกรัฐมนตรี มีท่านรัฐมนตรีเข้ามาเป็นกรรมการร่วมเช่นนี้ ถึงแม้ว่าท่านเหล่านี้
 มีารณาติอย่างไรก็ตาม แต่ที่ว่าถ้าหากท่านมีความประสงค์อย่างไร มีความคิดเห็นอย่างไร
 ข้าพเจ้าจะเอาอย่างไร ถ้าหากว่าไปแสดงความคิดเห็นหรือว่าแสดงคณณอนเซนหอะไรไป แล้ว
 ตกที่เป็นนักวิชาการหรือเป็นอะไรต่าง ๆ เกิดความเกรงอกเกรงใจ การงานอะไรต่าง ๆ
 ก็ไม่ได้ผลก็เท่าที่ควร ข้าพเจ้ามีเหตุผลในการคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินี้

นายจิตตะเสน ไชยคำ (พรรค) : ได้อภิปรายกันมาเป็นเวลานานแล้ว-ที่พอจะ
 วิจารณ์เหตุผลได้แล้ว จึงขอเสนอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง
 ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว แล้วก็ไม่มีการเสนอ
 เป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติแล้ว จึงขอปรึกษาในวาระที่ ๒ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับ
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก
 ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สภาผู้แทนราษฎร ก.๓/๒๕๕๕ (วิสามัญ ๒)

โอมเกล้า - ฉันทนา. ก.๑๒/๓

447

~~857~~

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามติที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเสนอตั้งกรรมา-

ธิการวิสามัญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จะมีผู้ใด

มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น

อย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้มติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนที่ท่าน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอเสนอ

จำนวน ๓ ท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๓ ท่าน จะมีผู้ใด

มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า

ที่ประชุมให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๓ ท่าน รัฐบาลเสนอที่ท่าน โปรดเสนอชื่อได้

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอเสนอ

ท่าน คือ ๑. หม่อมหลวง โท มาลาบุส ๒. นายตฤก แสงสุทัย ๓. พลเอก มังกร พรหมโยธี

นายชัยวัชร อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเปศลใจ กิจะวัค

นายเทียม ๓ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญวิ ไทวาศิ

นายเหลื่อม พันธุ์คุณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์

448 ~~๕๕~~

นายเพิ่มศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายเหลื่อม พันธุ์เกษ

นายญาติ ไหวที (สุรินทร์) : ขอบิการเสนอชื่อได้แล้ว

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บิการเสนอชื่อแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอเป็น
ข้างอื่น ถือว่าบิค เลขาธิการ ฯ โปรดอ่านรายชื่อกรรมาชิการ

นายศิเรก ฌีร์กัน (อุบลราชธานี) : ขอโทษท่านประธาน ฯ ดูเหมือนจะไม่ถูกต้อง
เสียแล้วละ ผมนั่งสังเกตดูเวลาเสนอกรรมาชิการ ไม่มีคนรับรองเลยนี่ครับ ไม่มีคนรับรอง
เสนอกันไปเรื่อย ๆ มันจะบิค รักษาซึ่งบังคับไว้หน่อยเถอะครับ เอาคืนใหม่ทีไรแล้วกัน อย่าให้บิ
ค ฯ ไปอย่างนี้

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าว เมื่อก็มีรับรองโดยยกมือครับ

นายศิเรก ฌีร์กัน (อุบลราชธานี) : มีให้รับ รองนั้นเขายกมือเสนอชื่อขึ้นครับ....

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ผมพูดแล้ว คุณนั่งกะเซอิ ในขณะที่มีการเสนอชื่อ
ก็ถือไปขอให้รับรอง อย่างยกมือรับรอง ปราบกว่ายกมือรับรอง รับรองโดยยกมือ

นายศิเรก ฌีร์กัน (อุบลราชธานี) : ยกมือเพื่อจะเสนอชื่อครับ ไม่ใช่รับรองเลย
บิค ฯ ถิ่นไป เอาเสียใหม่ก็ว่าครับให้มันถูกต้อง เดี่ยวจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีครับ ก็ไม่เสีย

บิการเท่าไรหรอกครับ ๒ - ๓ นาที ผมว่ารักษาไว้ดีกว่า ไม่อย่างนั้นซึ่งบังคับไม่มีประโยชน์
อะไรครับ เอาหลักไว้ดีกว่า ถ้าตั้งหลักบ้านเมืองบิรลัษหมณะครับ ให้มันหลักไว้สักหน่อย เสนอใหม่

บิการครับ ขอเสนอใหม่มันก็อยู่ภายใต้ตัวอย่างเก่า

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใต้ ฯ เพื่อไม่ให้ลวเอง ความค้ำเสนอของคุณ
เหมือนเดิม ใต้ ฯ เฉพาะ ๕ คน เอาใหม่อีกทีเถอะ

นายศิเรก ฌีร์กัน (อุบลราชธานี) : ขอบิการ

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์

มีสมาชิกรับรอง

พจนานุกรม ก.๓/๒๕๕๕ (วิสามัญ ๒)

โฉมหน้า - ฉบับที่ ก.๓๒/๕

449 #6

นายภูทัก ไหวที (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเหลื่อม พันธุ์คุณ
มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัฒน์ อธิ์ทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายภูทัก ไหวที
มีสมาชิกรับรอง

นายเทียน ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเป็ล็ค สีวะหัต
มีสมาชิกรับรอง

นายจิกทะเลน ไชยาคำ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอ อนุกรรมการเสนอชื่อ
มีสมาชิกรับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยแล้ว ก่อไปเลขาธิการ ฯ อ่าน

รายชื่อ

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมการวิสามัญ ๑. หม่อมหลวง
ม. นาลากุล ๒. นายบุญท ศงสุทัย ๓. พลเอก มังกร พรหมโยธี ๔. ร้อยโท จงกล
พันธุ์ ๕. นายเหลื่อม พันธุ์คุณ ๖. นายภูทัก ไหวที ๗. นายเป็ล็ค สีวะหัต

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบ ๗ ท่านแล้ว กำหนดการแปรญัตติภายใน

วัน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอเสนอแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ประชุมสมมติให้แปรญัตติให้ภายใน ๓ วัน

คุณทิน ฯ มีเรื่องอะไร โปรดชี้แจงเสียก่อน เคี้ยว ๆ ยังไม่อนุญาตให้พูด ขอถาม
เรื่องเสียก่อน

คำขูแทนราษฎร ก.๓/๒๔๘๘ (วิสามัญ ๒)

โอมเวลา - ฉบับหน้า. ก.๓๒/๖

450

นายทิม กุวิทัศน์ (อุบลราชธานี) : เรื่องที่ท่านทำยังไม่ถูกเนื้อที่นี้

ผู้ดำเนินการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าวไม่ไ้แล้ว เลิกประชุม ทมจรระเบียบ-
การแล้ว

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา.

ครั้งที่ ๑๒๘.๖

(๘๓๖๒)

ชุดที่ ๑....

ตรวจรายงานการประจํา

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕
๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕
๑๖๖๖๕
๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

๑๖๖๖๕

ผู้ตรวจงาน

- ๑
- ๒
- ๓
- ๔
- ๕
- ๖
- ๗
- ๘
- ๙
- ๑๐
- ๑๑
- ๑๒
- ๑๓
- ๑๔
- ๑๕
- ๑๖
- ๑๗
- ๑๘
- ๑๙
- ๒๐

๑๖๖๖๕ / ๑๖๖๖๕ ๙๘

๑๖๖๖๕ หัวหน้าแผนกตรวจการประจํา

๑๖๖๖๕

หัวหน้ากองการประจํา

๑๖๖๖๕

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๖๖๖๕

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๖๖๖๕
๑๖๖๖๕
๑๖๖๖๕